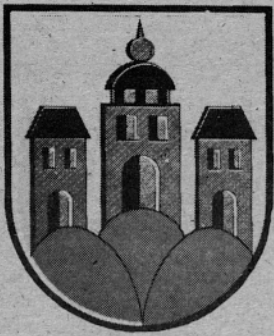

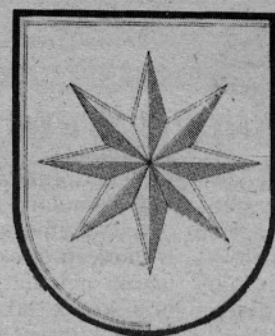
REČICA OB SAVINJI

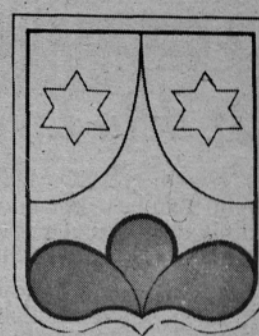
MOZIRJE

Savinjske

NOVICE

Glasilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Leto XVII
Številka 5
Maj 1987

Podeljena odlikovanja

ČOP Hinko, Mozirje — Red zaslug za narod s srebrnimi žarki

BASTL Anica, GG Nazarje DSSS — Red dela s srebrnim vencem

DROBEŽ Franc, kmet iz Florjana — Red dela s srebrnim vencem

GRUDNIK Mirko, kmet iz Solčave — Red dela s srebrnim vencem

VERŠNIK Aleš, GG Nazarje — TOK lesni manipulat — Red dela s srebrnim vencem

VODLAK Vinko, avtomehanik — GG Nazarje TOZD Transport in gradnje — Red dela s srebrnim vencem

ČOPAR Leopoldina, tehnolog — DO Elkroj — Medaljo dela

PAHOVNIK Štefka, konfekar — DO Elkroj — Medaljo dela

ROBNIK Martin, gozdni delavec, GG TOZD Gozdarstvo Gornji grad — Medaljo dela

ZUNTAR Janez, kmet iz Pobrežja — Medaljo dela

Srebrne znake OF so prejeli:

Jože Mermal, Rade Rakun, Vili Marovt, Rafko Krznar, Pavla Trogar, Jože Urank in Ivan Presečnik

Srebrne znake sindikatov so prejeli:

Priznanje
Šmartnemu

Letos je Zvezna konferenca SZDL podelila priznanje OF krajevni skupnosti Šmartno ob Dreti, zato poteka tekmovanje v okviru države. To visoko priznanje je dokaz vsestranskega prizadevanja vseh krajevnih dejavnikov za urejanje nalog in hotenj znotraj krajevnih samouprav.

Krajevna skupnost Šmartno ob Dreti spada že vrsto let med najaktivnejše krajevne skupnosti v občini Mozirje. Posebno izstopa po svoji organiziranosti kakor tudi po vsebini in metodah dela pri povezovanju vseh struktur prebivalstva in njegovem vključevanju v razreševanje lastnih in skupnih problemov, ki jih v tej, eni izmed najmanjših KS tako po velikosti kakor tudi po številu prebivalstva izredno uspešno razrešujejo, saj šteje celotna KS komaj okoli 700 prebivalcev.

Kriteriji za podeljevanje zveznih priznanj so zelo strogi. Tu ocenjujejo od uveljavljanja srednjeročnih načrtov, razvoja samoupravnih odnosov, uveljavljanja KO SZDL, razvoj političnih in drugih organizacij v kraju, urejanja in dograjevanja naselij do SLO in družbene samozaščite. In dobro delo je tudi tokrat poplačano z laslavim priznanjem.

Konferenca osnovnih organizacij ZSS Gorenje-Glin, Vlado Lamut, Pavel Pukart, Maks Rajgl, Nada Remic in Ivan Robnik

Ob dnevu varnosti so prejeli:

Srebrni znak za zasluge za varnost Ivan Pungaršek in Velibor Luković. Bronasti znak za varnost Ludvik Petek in Ida Gerdina.

Komisija za odlikovanja Skupščine občine Mozirje je na svoji seji obravnavala stanje in aktivnosti na področju podeljevanja državnih odlikovanj. Komisija ugotavlja, da iz posameznih sredin že več let ni bilo pobud za podelitev odlikovanj, zato poziva delovne organizacije, krajevne skupnosti, društva in druge sredine, da razpravljajo o tem, in podajo pobude za podelitev odlikovanj zaslužnim delavcem, funkcionarjem ali krajanom.

Podcenjeno delo naših kmetov

Naša zadruga uživa ugled prizadevne organizacije, ki že vrsto let načrtno dela na posodobitvi kmetijske proizvodnje in večanju količin pridelane hrane. To so poleg vseh nešteti drugih nalog temeljna načela, po katerih si v zadruzi prizadevajo usmerjati razvoj kmetijstva v naši občini. Da je glede tega res odmevna, pričajo številni obiski raznih strokovnjakov iz države in zunaj nje. Če bi torej ne imeli kaj zanimivega videti, bi gotovo ne prišli.

Pred dnevi je našo zadrugo obiskal zvezni minister za kmetijstvo Sava Vujkov, spremljal ga je njegov sekretar, hkrati pa so bili z njim še predsednik komiteja za kmetijstvo SRS Milan Knežević, predsednik Zadružne zveze Slovenije Leo Frelj in član KPO SOZD Merkator Tone Mastnak. Kot predstavnik občinskih teles je bil navzoč Ivo Kos, predsednik ISSO Mozirje. Razgovora so se udeležili še mag. Jože Kumer, direktor GG Nazarje, Valentin Mavrič, predsednik zadružnega sveta TZO, Oskar Slatinšek, predsednik IO Kmetijske zemljiške skupnosti naše občine, Mimica Jurjevec, predstavnica Aktiva kmečkih žena pri ZKZ in Jože Bider, član občinske konference SZDL Mozirje. Razumljivo je, da sta razgovor vodila najodgovornejša iz zadruge Lojze Plaznik in Ivan Acman.

Najprej je Ivo Kos predstavil v kratkih obrisih našo občino, poudaril njene značilnosti in gospodarski položaj. Pri tem je opozoril na neugodno struk-

Osrednja proslava praznikov OF in 1. maja je bila v Mozirju. Slavnostni govornik Zdravko Novak med branjem svojih misli

turo prebivalstva in obsežno območje, ki ga občina zajema. Posebej je opozoril na naši dve obmejni krajevni skupnosti Luče in Solčava, ki sta uvrščeni med nerazvite. Omenil je tudi značilnost naše občine veliko dnevno migracijo delovne sile v sosednje občine. Gotovo temelji težišče našega gospodarstva na lesni surovini saj je tod prva industrija nastala prav iz veje lesne predelave.

Temu je sledilo pojasnilo direktorja Alojza Plaznika o stanju v kmetijstvu s posebnim poudarkom na prizadevanjih zadruge za vsestransko povezovanje zadružnih kooperantov v proizvodno celoto. Poudaril je, da je v dolini zadružništvo tradicija in da se to pozna tudi v zavesti kmetijskih proizvajalcev. Prikazal je posebno hribovskih kmetij, ki so kljub proizvodnim težavam v glavnem ostale in sledijo koraku časa. Razumljivo je, da je proizvodnja v teh predelih otežkočena in je zato znatno dražja od tiste v nižinskem predelu. Na sploh so kmetije dobro opremljene in sodobno usmerjene, to pa je uspeh načrtnega dela zadruge in strokovnjakov, ne nazadnje pa dobrega sodelovanja samih kmetov. Zelo ostro pa je opisal nemogoče stanje v cenovni politiki kmetijskih pridelkov. To sili kmete v pasivnost in nazadovanje. Posebno težavno je sedaj v živinoreji, ta pa je glavna veja kmetijstva v naši občini. Mleko je daleč podcenjeno, tako pa tudi meso. Piščančjereja je močno nazadovala, to pa seveda ni dobro in ogroža redno oskrbo prebivalstva. Ni jasno zakaj se ob vsem tem, ko vemo kakšno je stanje, družba raje obrača na uvoz drage hrane, kot pa da bi poskrbela za normalizacijo razmer v domačem kmetijstvu. Kmečki turizem je v občini doživel velik razmah, pa sedaj doživlja zaradi posojilnih pogojev nazadovanje.

Razvil se je odkrit razgovor med navzočimi, nekaj je bilo tudi pripomb s strani navzočih kmetov o položaju našega kmetijstva. Opozorili so, da smo prišli v nemogoč položaj, ko je liter kisle vode več vreden

kot liter dobrega domačega mleka. Seveda takšno podcenjevanje kmetovega dela ne more roditi dobrih posledic. Skratka, obe strani sta povedali kar ju teži oziroma svoja stališča. Lahko bi rekli, da je razgovor potekal urejeno, dostojno in vsebinsko na visoki ravni.

Gostje in predstavniki zadruge so nato skupaj krenili na kmetijo Jožeta Bidra v Dol-Suho. Tam je predvsem tovariš iz Beograda zanimala dejavnost Bidra kot kmeta, pa seveda tudi kot izumitelja. Bidrova kmetija leži v ravnini, zato so si potem ogledali še primer hribovske kmetije in krenili v Šmihel k Francu Goličniku-Hriberšku. Tam so prislunili pojasnilom gospodarja o delu in življenju na takšni kmetiji. Pot jih je nato vodila k Jevseniku (Pavlu Goličniku), kjer so lahko videli primer kmetije s kmečkim turizmom.

Za vtise smo ob koncu poprosili oba predsednika komitejev za kmetijstvo.

Sava Vujkov: Prvič sem v tem delu Slovenije in seveda prvič v mozirski zadrugi. Zelo sem presenečen nad vsebinsko dobrom in odkritim razgovorom na zadrugi. Prikazano stanje je resnično in nič ni bilo pretiravanja. Skušali smo o težavah govoriti iz vidika obeh strani in pri tem smo se dobro razumeli. Vtis je nadvse dober, kmetje so prizadevni, delavni in zanimivi sogovorniki. Da so res urejeni se vidi na poljih, v hišah in gospodarskih poslopih. Vse to je dejansko plod njihovih pridnih rok. Posebno sem vesel tega, da so v razgovoru odkriti, tehtni in realni, to je koristno, saj se pojasni vse, tisto dobro, pa tudi težave, s katerimi se srečujejo. Nikakor nisem imel vtisa, da so nastopali kritizersko, bili so stvarni, vse pa je izhajalo iz njihovega dela. Da je tod bogata tradicija zadružništva je videti in občutiti na vsakem koraku, ljudje se dobro povezujejo v zadrugi, to pa je jamstvo za uspehe, ki so zelo vidni. Saj tako je edino mogoče prebroditi sedanje težave in

prepričan sem, da jih ti kmetje bodo! Odlično se človek počuti tod, tako v naravi, kot v kmečkih hišah in med ljudmi. Tu se dobro občuti komparativne prednosti, ki jih nudi kmetijstvo, pa tudi podpora, ki se tej veji gospodarstva nudi. Ob taki organizaciji sem prepričan, da bodo kmetje skupaj s svojo zadrugo uspeli premagati najtežje ovire, to vsem iskreno želim.

Milan Knežević: Moja izjava je pač beseda domačina. Človek rad zahaja sem v dolino ob Savinji. Tu je opaziti izreden napredek. S področja kmetijstva gre gotovo za posebnost, saj je večina kmetij v hribovih, pa je tudi tu opaziti izreden napredek, kar je gotovo posledica načrtnega dela zadruge in dobrega sodelovanja kmetov z njo. Seveda brez pridnih rok in naprednega mišljenja ne bi šlo, dobra usmerjenost razvoja kmetijstva sama sebi ni namen, za tem je treba volje in pridnosti. To je vidno povsod. Izkoriščanje naravnih danosti je na zavidljivi ravni, to je posebno opazno pri živinoreji. Lahko trdim, da gre v naši republiki za nadpovprečno razvito območje, kar zadeva kmetijstvo.

Dosledna usmeritev, predvsem pa interes, pa organiziranost so načela, po katerih je dolina dosegla zavidljive uspehe v kmetijstvu. Lahko bi rekli, da so glede tega že na evropski ravni, to pa nekaj pove. Mozirska zadruga je lep primer uspešnega delovanja v kmetijstvu in v prizadevanjih za blagovno proizvodnjo. Gotovo bi bili uspehi še večji, če bi imeli bolj stabilno kmetijsko politiko, ki bi dolgoročno motivirala zlasti mlajše ljudi za delo na domačih kmetijah, da bi jim tako nudile socialno in ekonomsko varnost. Seveda moramo nujno doseči ukrepe, ki bodo ozdravili živinorejo in sploh kmetijstvo, tu gre seveda za zunanje vplive in ne za razmere znotraj same zadruge. Zato terjamo od pristojnih organov, da čimprej uredijo zadeve okoli cenovnih razhajanj, to bo v korist ne le kmetijstva, ampak celotne družbe.

Prijeteljem

Pri nas boste svobodni tako kakor smo lahko svobodni mi. Bratsko vas sprejemamo. Naša srca so vam odprta. Skrb za vaše otroke bo tudi naša. Kar bomo imeli, to bomo delili z vami. Naš dom bo tudi vaš dom, dokler ne mine nesreča.

To so bile prve ohrabrujoče besede, ki so jih čuli naši pregančani po izgonu iz domačih ognjišč, rodnih krajev Slovenije ko so jih v poletnih dneh leta 1941 Nemci kot živino strpali železniške vagone in jih odpeljali v njim neznan in tuji svet, kje nihče ni vedel, kaj ga čaka, kakšna bo nadaljnja usoda njegove družine. Skromne, najnujnejše stvari, ki so jih sploh smeli vzeti, sabo, v kratko odmerjen času, ko so morali zapustiti dom, jim niso bile poročstvo za preživetje. Pregnani so bili o doma zaradi edinega greha, ke so Slovenci, ker so zavedni narodnjaki, ki bi želeli svobodno živeti na zemlji svojih pravnih. Prav ti ljudje so bili prvem planu okupatorjevega, izselitvenega načrta, da očistijo družbo tistih, ki bi zaradi svoj narodne zavednosti najbolj ovirali nemško raznarodovalno politiko.

Od skupnega števila 80.00 izseljenih ljudi je bilo v Srbij pregnanih okrog 9000.

Prihod v srbska mesta in va je vsaj nekoliko razblin negotovost, saj jih je tamkajšnje prebivalstvo izredno gostoljubno sprejelo, delno premostil gorje, jim dvigalo moralo in kre pilo življenjsko voljo.

Pomanjkanje in domotožje s jim lajšali gostitelji, ki so tako spoznali njihov težak položaj. Družno so prenašali težave in trpljenje, tegobe in preganjanje. Tudi otroci so se hranili, oblačili in rasli po gostoljubnih kmečkih domovih in vojni osirotele Srbij bogate v ljubezni do trpečih, prijateljev in sobratov. Delili so njimi kruh in streho nad glavo dobro in zlo, predvsem pa tist pristno toplino in gostoljubje, ki je še danes tako značilno z srbskega človeka.

Želimo, da bi večno živel zgodba o bratstvu in prijateljstvu med ljudmi in bratstvu me narod, ki jih ni moč z ničemu očrniti in nikoli pozabiti, da besede, izrečene ob slovesu leta 1945, ko so se naši pregnani hvaležno poslavljali od svoji gostiteljev: »Nikoli ne bom pozabili vašega gostoljubja i pomoči v najtežjih časih, da bi te vezi, stkane v najtežjih časih, večno ohranile, obiskovali i srečevali pa se bomo le ko gostje in dobri prijatelji.«

Dragi gostje iz Srbije, k boste v začetku junija spet prišli k tistim pregnanim Zgornjesav nčanom, ki ste jim med vojni nudili krov, želimo, da bi b deležni vsaj kanček tiste gos oljubnosti in domačnosti, kar s v najtežjih časih nudili našim, i so v nesreči v vas spoznali r prijatelje.

ZDRAVKO NOVA

Predsednik zveznega komiteja za kmetijstvo Sava Vujkov pozdravlja gospodinjno na kmetiji Bider v Dol-Suho

Iz dela Izvršnega sveta

Izvršni svet SO Mozirje je v tem mandatu kot eno izmed oblik dela vpeljal mesečne sestanke z vsemi direktorji delovnih organizacij in dislociranih TOZD. Zadnji je bil že deseti po vrsti. Ugotavljamo, da je udeležba zelo dobra, kar pomeni, da je takšna izmenjava mnenj dobrodošla in koristna za krmarjenje v delovnih organizacijah v teh zaostrenih pogojih gospodarjenja.

Izvršni svet izvaja to obliko dela predvsem zato, da smo tekoče informirani o vseh pomembnejših dogajanjih v organizacijah združenega dela, hkrati pa sproti opozarja na odstopanja od načrtanih ciljev in predlaga aktivnosti, za naloge, ki jih želimo opraviti v občini.

Za vsakršno odločanje in pravočasno reagiranje so pomembne celovite in sprotne informacije, zato mesečno analiziramo in obravnavamo tekoča gospodarska gibanja. Plavsko analitska služba pripravlja podatke o gibanju fizičnega obsega proizvodnje, podatke o zalogah in prodaji blaga, gibanje izvoza in uvoza, podatke o izplačanih osebnih dohodkih v zadnjem času pridobivamo tudi podatke o bolniškem staležu za posamezne delovne organizacije.

Vsi navedeni podatki nam dajejo sliko o stanju v gospodarstvu za vsak mesec. Izvršni svet in druge organizacije se tako lahko sprotno vključujejo v razreševanje problematike na področjih, kjer lahko pomagajo in imajo vpliv.

Sestanki direktorjev so tudi mesto, kjer najprej obravnavamo tromesečne rezultate gospodarjenja po periodičnih obračunih. Tako smo bili na zadnjem sestanku informirani o doseženih poslovnih rezul-

tih v obdobju januar — marec 1987. Poudarjeno je bilo, da se ob analiziranju rezultatov I. tromesečja letos že srečujemo z učinki nekaterih novih zakonov, kot je zakon o celotnem prihodku in dohodku, zakon o amortizaciji in interventnih predpisov o delitvi sredstev za osebne dohodke.

Na rezultate gospodarjenja v I. tromesečju vpliva tudi sezonski značaj proizvodnje, ki ima negativne posledice predvsem na področju gozdarstva, gradbeništva, kmetijstva, turizma in v komunalni dejavnosti.

Sprememba zakonodaje in sezonski vplivi imajo posledice v finančnih rezultatih, tako ponovno evidentiramo izgubo v štirih OZD oz. TOZD, z optimizmom pa lahko ocenjujemo rezultate treh največjih organizacij GLIN-a Nazarje, Elkrvoja in MGA Nazarje.

Na zadnjem sestanku je bila izražena bojazen nadaljnega plasmaja nekaterih naših proizvajalcev, zato smo se dogovorili, da bo ena letošnjih prioritetenih nalog poslovnih organov ponovna in temeljita raziskava domačega in tujega trga, ker sedanje razmere kažejo, da bodo morale posamezne TOZD še bolj prestrukturirati proizvodnjo.

Direktorje tudi sprotno informiramo o pomembnejših aktivnostih v občini, tako smo na zadnjem sestanku podali informacijo o predvidenem začetku gradnje kolektorja na relaciji Mozirje — Nazarje, o dogovarjanju s PTT Celje o načinu združevanja sredstev za širitve PTT omrežja v občini v razgovorih s predstavniki SOZD-ov, v katere so vključene nekatere naše organizacije združenega dela.

Rezika PLAZNIK

Koristna srečanja po KS

V marcu so se po vseh desetih krajevnih skupnostih mozirske občine zvrstili sestanki, ki so se jih poleg krajanov, predstavnikov krajevnih samoupravnih ter družbenopolitičnega življenja udeležili predsednik občinske skupščine, predsednik izvršnega sveta, predsednik komiteja za gospodarstvo in družbeno planiranje ter predsednik občinske konference socialistične zveze. Pobudo za te sestanke je dala občinska konferenca SZDL z namenom, da bi se vsi temeljitje seznanili s problematiko v vseh krajevnih skupnostih, z oceno družbeno-političnega delovanja, s izvajanjem referendumskega programa ter s pripravami na četrti samoprispevek, obenem pa tudi z rezultati gospodarjenja v občini, z družbeno-ekonomskim razvojem ter z razreševanjem številnih nalog skupnega družbenega pomena.

Na občinski konferenci ocenjujejo, da je takšna oblika sodelovanja zelo koristna in plodna, saj ahko z njo navežejo pristne stike z ljudmi v krajevnih skupnostih, se temeljito seznanijo s problematiko, življenjem in delom vsake krajevne skupnosti, izmenjajo izkušnje, ocenijo uspešnost razreševanja posameznih problemov in jih seveda skušajo skupno razrešiti. Prav v vseh krajevnih skupnostih so izrazili željo, da bi bilo podobnih srečanj več, ne le enkrat a leto.

Na vseh teh sestankih so veliko asa namenili pričetku priprav na etrti samoprispevek v občini Mozirje, ki bo tokrat prvič po rajevnih skupnostih. Povsod je revladalo mnenje, da bodo brez amoprispevka še bolj zaostali, da o delo krajevnih skupnosti še bolj amrlo, saj sistemsko financiranje e danes ni razrešeno, s tem pa tudi etvilnih še nerazrešenih probleov ne bodo zmogli odpraviti. Vsi o se strinjali, da je četrti samorispevek nujen, obenem pa dodaa, da so razmere zaradi zaostrenih

pogojev gospodarjenja, naraščajoče inflacije in vse večjih obveznosti, ki bremenijo občane, mnogo slabše, kot v obdobjih prejšnjih samoprispevkov. Programe bo torej treba temeljito in pravočasno pripraviti. V uspeh referenduma namreč lahko upajo le, če bodo ti programi takšni, da bodo krajanji v njih videli sebe in bodo zanje sprejemljivi, hkrati pa naj bo v njih čim manj skupnega programa. Tudi odstotek delitve v korist krajevnih skupnosti bo moral biti mnogo višji kot doslej.

Prebivalcem bo treba temeljito predstaviti, kaj vse so v občini zgradili z referendumskim sredstvi od leta 1973 do danes in še posebej kaj je z njimi pridobila posamezna krajevna skupnost. Pozabiti ne kaže seveda na solidarnost do manj razvitih krajevnih skupnosti ter na solidarnost večjih krajevnih skupnosti do manjših. V vseh krajevnih skupnostih ocenjujejo, da so družbeno-politične razmere sorazmerno dobre, razrešiti pa bo treba skupne probleme, ki vzbujajo nezadovoljstvo med krajanji.

Ob oceni problemov in želja prebivalcev vseh krajevnih skupnosti bo treba posebej opredeliti, kaj so sposobni uresničiti in v kakšnem času. Vprašati se je treba tudi, kaj so v posameznih okoljih sposobni in koliko so za to pripravljeni prispevati in žrtvovati posamezniki. Vzajemnost in solidarnost bosta morali biti v občini še bolj prisotni, saj je jasno, da bi vsi skupaj ob neuspelem referendumu še bolj zaostali za razvitimi. Programi razumljivo ne bodo smeli biti le skupe želja in hotenj, pač pa programi, ki jih bo moč uresničiti. To bodo dosegli le, če bodo znali prav prikazati upravičene potrebe celotne doline in nato s skupnimi močmi uresničiti željene cilje. Jamstvo za uspeh so rezultati dosedanjih referendmov, saj so v mozirski občini v 14 letih zgradili veliko pomembnih objektov in so nanje upravičeno ponosni. J. P.

Tekmovanja v raznih obrambnih veščinah se je udeležilo veliko mladih iz vseh šol naše občine. Najprej je tekmovalce pozdravil predsednik SO Mozirje Anton Boršnak, nato pa so uspešno opravljali naloge in preizkuse znanja v šoli in na terenu

Čajetinci pišejo...

Vsem našim občanom je znano, da je naša občina pobratena z občino Čajetina v Srbiji. To je dejansko nadaljevanje vezi, ki so se snovale med vojno med našimi pregnanci in tamošnjimi ljudmi. Ti so namreč z njim svojstveno ljubeznivo sprejeli naše brezdomce, take pa je naredil okupator s svojimi ukrepi izkoreninjenja našega naroda.

Vsako leto se oglasi novinarka Velinka Bisić iz Čajetine in opiše priprave za Vlak bratstva in enotnosti. Takole piše:

Vlak bo odpeljal prijatelje in gostitelje Slovencev iz časa, ko so v Sloveniji Nemci izganjali zavedne ljudi v Srbijo 4. junija. Okoli 1500 prebivalcev iz 39 srbskih občin bo krenilo na pot prijateljstva. Obiskali bodo okoli 560 družin v 30 občinah Slovenije. Med potniki bo tudi delegacija Čajetine, ki pripotuje v Mozirje, v njej so: Vidoje Borovič, predsednik borcev, Cana Tomović, delavka v Mladosti in družbenopolitična aktivistka in Sreta Šuljagić, učenka 7. razreda OŠ, nagrajenka za najboljši spis o Vlak bratstva in enotnosti.

Priprave potekajo v redu in jih vodi predsedstvo OK SZDL Čajetina. Namen prireditve je nedvomno v prvi vrsti namenjen nadaljevanju prijateljstva stkanega v najtežjih časih med Slovenci in Srbi, gostitelji sedaj pa že mladimi nasledniki starejših.

Raziskovalna dejavnost

Delavska univerza Mozirje in Občinska raziskovalna skupnost Mozirje sta organizirali zelo zanimiv in koristen seminar o metodah znanstveno raziskovalnega dela. Namenjen je bil učiteljem, ki v osnovnih šolah vodijo mladinske raziskovalne skupine. Že nekaj časa so na šolah v mozirski občini opozarjali, da vlada med učitelji in učenci veliko zanimanje za raziskovalno delo, da pa so mentorji vse premalo seznanjeni s praktičnimi oblikami znanstveno-raziskovalnega dela.

Obisk na seminarju je bil dober, saj se ga je udeležilo 15 učiteljev iz vseh štirih osnovnih šol. Predaval je mag. Edo Kobal s Fakultete za naravoslovje in tehnologijo. Predavatelj se poklicno ukvarja s področjem teorije in prakse otroške in

Občina Čajetina in Mozirje sta sklenili prijateljstvo septembra 1975, ko sta sprejeli sklepa o pobratanju, to je dejansko nadaljevanje vezi ki ne morejo biti pozabljene, saj so stkanje v najtežjih časih naše zgodovine.

Sodelovanje dveh občin je vse bolj široko, torej tudi gospodarsko in kulturno, kar pomeni nenehno povezovanje na vseh ravneh. Tako se na šolah v Čajetini kot dopolnilni predmet podučuje slovenski jezik, pa tudi razne razstave likovnih del so popestrile to sodelovanje. Od 1980 dalje pa je Elkrvoj zastavil svojo proizvodnjo in vzpostavil sodelovanje z Mladostjo, ki se uspešno razvija. Tako sodelovanje je predvideno tudi s Smreko v Gornjem gradu, ki bi se lahko povezala s podjetjem Bor v Čajetini. Tudi v turistični dejavnosti so možnosti povezovanja. Praktično ni področja dejavnosti, kjer se ne bi bilo mogoče srečati z obojestranskimi interesi.

Seveda pa je vsako leto ob občinskih praznikih dveh občin prilika za poglobljene razgovore najodgovornejših ljudi z obeh strani.

Tako zastavljena široka povezovanja med občinama Mozirje in Čajetina so dokaz za zmago velike ljudske ljubezni nad mržnjo in nasiljem, ki smo ga bili deležni v času okupacije.

mladinske raziskovalne dejavnosti.

Ob koncu seminarja so se čisto konkretno dogovorili, da bodo ob koncu avgusta organizirali znanstveno-raziskovalni tabor, ki bo po vsej verjetnosti imel sedež na Ljubnem.

Občinska raziskovalna skupnost seveda podpira organizacijo tabora, še posebej, ker že nekaj let ni več študentskega raziskovalnega tabora.

Skupščina raziskovalne skupnosti Mozirje pa je sklenila, da sredstva, ki so bila do sedaj namenjena študentskemu raziskovalnemu taboru, nameni za sofinanciranje diplomskih nalog študentov iz mozirske občine. Vendar ne vseh nalog povprek, ampak tistih, ki bodo nakazovale ali pa prinašale rešitve problemov razvoja mozirske občine. RP

Letošnja preizkušnja prometnega vedenja je bila v Lučah. Predstavniki naših šol so se pomerili v raznih veščinah, tudi na kolesih

Aprilska seja SO Mozirje

Aprilsko zasedanje skupščine je potekalo ločeno po posameznih zborih.

Osrednja točka dnevnega reda vseh treh zborov je bila gospodarjenje v letu 1986. Delegati so poslušali še poročila o delu Postaje milice, Občinskega sodnika za prekrške, Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, ter poročilo o delu Upravnih organov SO Mozirje. Na zasedanju je bilo podano tudi poročilo o izvedbi programa obrambnega in samozaščitnega usposabljanja delovnih ljudi in občanov za naloge SLO in DS na območju občine za leto 1986.

Po občirni razpravi so delegati menili da kljub temu, da nimamo po zaključnih računih kot občina dobre akumulacije je vzpodbudno to da v gospodarstvu ne beležimo izgub. Gospodarjenje v občini Mozirje je bilo v letu 1986 glede na splošne gospodarske razmere v republiki in širše uspešno. dosegli in presegli smo resolucijske usmeritve na področju fizičnega obsega proizvodnje, dohodka, čistega dohodka in osebnih dohodkov. Prav tako se je zadovoljivo povečala ekonomičnost poslovanja, ekonomska produktivnost in fizična produktivnost. Dosežena je tudi načrtovana rast zaposlenosti.

Zbori so zadolžili Izvršni svet SO Mozirje, da opravi

Iz miličniške beležnice

Že kar na začetku našega razgovora je komandir milice poudaril, da je opaziti pomlad tudi po številu prometnih nesreč.

15. 4. 1987 med 21. in 22. uro je prišlo da hude prometne nesreče na cesti iz Nazarj proti Dobrovljam. V tej smeri je namreč vozil svoj traktor Anton Foršner (42) iz Dobrovelj, ko je verjetno zaradi slabe vidljivosti na strmem mestu skrenil s ceste, se zaletel v drevo, traktor pa je pričelo obračati po bregu. Pri tem se je Fošner ubil. Ogljed prizorišča in vozila je pokazal, da na traktorju ni bilo varnostne kabine, kar je bilo verjetno usodno. Vse je kazalo tudi na to, da je bil voznik pod vplivom alkohola.

V Mozirju se je s kolesom z motorjem hudo telesno poškodovala okoli 19,30 dne 22. aprila 1987 J. P. (16) iz Prekope. Ko je vozila v smeri od Turista po klancu proti Juriju, zaradi hitrosti ni mogla obvladati kolesa in se je zato zaletel v stanovanjsko hišo. Miličniki menijo, da gre za neizkušenost v vožnji, saj tudi ni imela ustreznega vozniškega dovoljenja.

Prometna nesreča se je pripetila 11. 4. 1987 na lokalni cesti Homec—Brdo. Pri tem se je poškodovala voznica Vekoslava Markovič iz Ljubljane. Vozila je osebni avto iz smeri Grušovelj proti Bočni. Ko je vozila po klancu je iz neznanega vzroka krenila s ceste in trčila v drevo. Pri nesreči je prišlo le do gmotne škode.

Občani so dne 19. aprila 1987 opazili v mozirski pisarni zavarovalnice Triglav človeka. Ker je to bilo okoli 22,30 ure so takoj posumili, da gre za vlomilca in o tem obvestili miličnike. Ti so takoj ukrepali. Občani so prepoznali vlomilca v osebi Ivana Jakopina (45) brez stalnega bivališča. Tako so miličniki lahko s hitrim ravnanjem zasegli pri vlomilcu ves denar (66.000 din) in ga vrnili lastniku. Jakopina je že dober znanec miličnikov, zato so kaj hitro sestavili prijavo za kaznivo dejanje. Je pa treba poudariti hitro ukrepanje občanov, to pa vedno pomeni že dober del uspeha v lovu za storilci.

Da se z lovskim orožjem ne kaže igrati je spoznal 11. aprila 1987 ok-

razgovore s predstavniki ŠOZDOV in DO, v katere so vključene naše delovne organizacije, TOZDI ali poslovne enote o razvojnih namenih in strategijah ter vlogi OZD in TOZD z našega območja. Prvenstveno je treba te razgovore opraviti glede tistih naših DO in TOZDOV, ki izkazujejo slabše rezultate gospodarjenja.

Na poročila delegati niso imeli bistvenih pripomb. Čudne pa so ugotovitve, da so za nekatere prekrške smešno nizke kazni. Delegatje so dali Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu priznanje za v preteklem letu opravljeno obsežno delo, enako tudi delavcem milice.

Upravni organi nimajo ravnobrih pogojev za svoje delo in da so glede na organiziranost, kadrovsko zasedbo in opremo, svoje delo v letu 1986 dobro opravili. Delegati so izrazili željo, da naj bo eden od ciljev in prizadevanj za čimboljše delo, ekspeditivnost reševanja zadev v zadovoljstvo strank in drugih porabnikov in uslug, ki jih nudijo upravni organi.

Zbori so bili enotnega mnenja, da je Izvršni svet dobro pripravil gradiva za posamezna zasedanja, podobne informacije in priprave gradiv so zajeljene tudi za v naprej.

Anton BORSNAK

oli 14. ure V. P. (32) iz Ljubije. Verjetno je iz dolgega časa ali pa iz lovskih nagnjenj streljal na ptice, ki so veselo prepevale na žicah elektrovođa. Kot je bilo ugotovljeno je bila lovska sreča slaba, ptic namreč ni zadel, pač pa je zablodela krogla malokalibrske puške zšla med skupino ljudi, ki so bili nič hudega sluteč pred stanovanjsko hišo kakih 400 m daleč od strelca. Le naključje je preprečilo nesrečo, da krogla ni zadela koga od navedenih občanov. Seveda pa bo moral svoje početje V. P. pojasniti še sodniku na sodišču.

2. aprila 1987 je nenadoma izbruhnil požar v stanovanjski hiši Jožeta Mavriča (60) v Lenartu. Hišo je požar upepeljal. Vzrok požara paje verjetno v kratkemstiku na električni napeljavi.

Marjan Podpečan (29) iz Titovega Velenja je dne 25. 3. 1987 okoli 17. ure v gostišču Kegljšče v Mozirju popival. Ko je že čutil učinke alkohola je pričel žaliti navzoče goste v lokalu, tem je tudi grozil s svojo prekomerno močjo, zato mu gostinski delavci niso hoteli dati več alkoholnih pijač. To je Marjana do te mere razjezilo, da je začel razbijati pijačo. Takšnega početja pa niso razumeli miličniki, ki so prihili na poziv osebja v pomoč. Končno se je bojevitost gost le pomiril. O tem ga bo izprašal še sodnik za prekrške.

Posebno nesramnost si je privoščila skupina fantov in deklet iz Celja in okolice. dne 29. 4. 1987 okoli 14. ure v Savinjskem gaju. Očitno so bili pod vplivom alkohola, ko so veselo vozili s kolesi z motorjem po gredah, se kitili s cvetjem in ga uničevali kar je šlo. Da so to opravili temeljito kaže tudi ocena škode, preko 200.000 din! Ko jih je hotel nekoliko pomiriti občan Janko Pečnik, ki se mu je uničevanje gred in s tem dela mnogih ljudi, zagnusilo. Vendar je slabo naletel! Eden mladih junakov se je spravil nanj in ga telesno lažje poškodoval. Nato so se jedrno umaknili s prizorišča, vendar pa so jih miličniki kmalu dohiteli (pri Malih Braslovčah) in jih vrnili na postajo milice v Mozirje. Podrobnosti in ugotovitve bomo objavili v prihodnji številki.

Kemična čistilnica

V Nazarjah je pričela z delom.

Obratuje vsak dan.

Priporoča se

Ana Pečnik,

Nazarje 15

(novo naselje)

Skozi zadnja vrata...

V današnjem času je delo v kmetijstvu zelo zahtevna naloga, saj gre za pridelovanje hrane, to pa je za vsako družbo poglavita naloga. Prav sedaj niso zavidljive težave, ki jih povzročajo razkorak cen in občutek, da spet nosi kmetijstvo levi delež pri vzdrževanju življenjske ravni. Lahko bi rekli, da je pred ZKZ obilo težkih odločitev.

Menili bi, da za takšne naloge potrebuje naša zadruga vso podporo, razumevanje in vsestransko pomoč. Pa je tako?

Pred dnevi nam je poslal kranjčan Šmihela na ogled vabilo SOZD Hmezad, DO Celjske mlekarne, Arja vas, ki je očitno bilo dostavljeno kmetom kooperantom naše zadruge v Šmihelu. To vabilo kliče kmete na sestanek v nedeljo, 10. maja 1987 k Jesevniku. Predmet pogovora — boljša vnovčitev mleka in možna izgradnja sirarne v Šmihelu.

Pozanimali smo se v zadruzi, če o tem sklicu njihovih kooperantov kaj vedo. Naše presenečenje je bilo še večje, kot smo pričakovali. Kljub republiškega dogovoru o medsebojnih poslovnih odnosih združenih organizacij so torej tovariši iz mlekarne Hmezada sklicali kooperante druge zadruge, brez vednosti in brez sodelovanja domače zadruge. Torej mimo zadruge, po stranskih poteh, po izrazito tržni logiki, nikakor pa ne v skladu z običaji v združenih vrstah.

Ni naša stvar, da presojamo korak sklicateljev sestanka, gotovo pa je tudi na nas, da rečemo kaj več o načinu, ki nikakor ne more biti običaj. Kdor pozna delo v kmetijstvu ve, da tu ne gre za to, kdo bo koga, pač gre za naporno in dolgoletno delo, pa seveda tudi vlaganje v proizvodnjo. Zadruga je kmete kreditirala, jim je pomagala do usmeritvenih načrtov, skrbelo za odkup pridelkov, skratka, vložila je veliko truda in sredstev v svoje

kooperante, pa pride potem na žetev drugi...

In zakaj se niso sklicatelji zanimali pri zadruzi kakšni so njihovi načrti za smotrnejše koriščenje mleka. Če bi to storili, bi lahko ugotovili, da je naša zadruga že prosila Višjo agronomsko šolo v Mariboru za izdelavo študije okoli izgradnje sirarn. Torej so stvari v teku in ponujena vsebina pogovora s kmeti, ki ga bo vodil SOZD Hmezad ni nekaj novega v dolini.

Komu služi takšno početje? Kmetom? Zadruzi? Zadrugi? Kmetijstvu? Občini? Odgovor je na dlani, koristi nikakor, le škoduje lahko, to pa ne le zadruzi v Mozirju, družbi in predvsem načelom dobrega sodelovanja združenih organizacij.

Zadruga v Mozirju je potem, ko je izvedela za sklic sestanka poslala takle teleks na naslov DO Celjske mlekarne, Arja vas, predsedniku KPO mg. Andreju Čulku v roke:

Odločno vam prepovedujemo izvedbo ilegalno sklicanega sestanka s kmeti za selka Šmihel nad Mozirjem v nedeljo 10. 5. 1987.

Opozarjamo vas, da nimate nikakršne moralne pravice svojih razvojnih konceptov mlekarne predelave brez naše vednosti provokativno ponujati po našem terenu. Za take pristope imate dovolj možnosti na lastnem, za katerega ste edino pristojni in odgovorni.

Najostreje protestiramo proti izkazanim metodam vaše — do skrajnosti nesramne strategije za doseg zastavljenega cilja, kar ne bo ostalo brez dolgoročno škodljivih posledic.

S tem zahrbtnim dejanjem ste dokončno potrdili svoj pravi osebnostni poslovni značaj, ki nam bo žal neljuba toda dragocena izkušnja za prihodnje ravnanje.

*Direktor ZKZ Mozirje
Plaznik Alojz, dipl. ing. agr.*

Vendar pa je sestanek kljub temu bil. O njegovi vsebini pa bomo poročali v prihodnji številki.

Razgibano, delovno, manj praznično

Praznični dnevi so v Gornji Savinjski dolini minili tako ali drugače razgibano, predvsem v delovnem vzdušju, praznično pa več in bolj le v petek. V predprazničnem večeru so po dolini zagoreli kresovi in manj jih je bilo, kot običajno. Zakurile so jih skupine krajanov, sosedov, znancev, mladih in tako naprej, seveda ne smemo pozabiti tabornikov. Prav slednji so bili med tistimi redkimi, ki so še ohranili smisel in izročilo kresovanja na dan pred delavskim praznikom. Veliko in preveč je bilo namreč primerov, ki kažejo na to, daje enkrat na leto pač treba skuriti avtomobilske gume.

Mnogi so se tega dne podali na pohode in izlete do priljubljenih izletniških točk, precej je bilo planincev po okoliških gorah, drugi so si privoščili krajše počitnice ob morju, ali kje drugje, največ pa jih je lepo ostalo doma in počivalo. Organiziranih prireditev širšega značaja in pomena ni bilo in kaže, da prvi maj le ni več tisto, kar je nekoč bil. Vse skupaj naj bo prispevek za kanček razmisleka.

Očiščevalno delo

Na eni zadnjih sej turističnega društva v Mozirju je bilo sklenjeno, da se šolski mladini OŠ II. grupe odredov Mozirje izreče javna zahvala za prizadevanje pri očiščevanju kraja.

Šolarji od časa do časa »prečešejo« kraj in odstranijo razno, nesnago, poberejo smeti,

skratka potrudijo se, da bi bilo vsaj do neke mere okolje lepše. Njihovim vzgojiteljem in seveda njim lepa hvala!

Ob tem se vrinjuje misel in vprašanje, ali je to res delo samo otrok in ali so res samo oni tisti, ki zmetujejo razne odpadke po cestah?

Med skupščino ZKB NOV občine Mozirje

Skupščina borcev v Mozirju

Občinski odbor ZKBNOV je sklical programsko skupščino v sejni sobi SO v Mozirju. Udeležba je opozorila na izredno zanimanje za delo borčevske organizacije. Med številnimi gosti iz vrst družbenopolitičnih organizacij je bil tudi predsednik RO ZKBNOV Bogo Gorjan. Obsežno poročilo, ki so ga delegati prejeli z vabilom, je nakazalo vse vidike delovanja organizacije. Podrobno je obravnavalo socialno stanje borcev in pri tem opozorilo na težke gnotne zagate nekaterih borcev. Tako so najštevilnejši borci s pokojninami med 50.000 in 70.000 din.

Ta podatek sam govori po svoje in odkriva bolj kot ne žalostno sliko. Poročilo navaja dalje potrebo po urejanju najkritičnejših primerov, seveda pa storerne krivice ni mogoče odpraviti s priznavalnimi, gre bolj za moralno plat, ki je včasih še bolj boleča, kot pa gmotna. Skoraj podobno se godi tudi vojnim invalidom, ki prejemajo v velikem delu tudi varstveni dodatek. Glede zdravstvenega varstva poudarja poročilo potrebo po sistemati-

čnih pregledih za borce. Najbolj je to vprašanje pereče na Ljubnem in v Lučah. Pičla sredstva za pomoč pri reševanju stanovanjskih vprašanj onemogočajo učinkovite posege za to področje dela organizacije. Za letovanje borcev je vsaj nekoliko lažje stanje, saj stojita dve prikolici v Podčetrtku. Za počitnice tam pa je vse večje zanimanje. V nadaljevanju podaja poročilo sliko o spomenikih in obeležjih, o proslavah in drugih prireditvah borčevskih organizacij v naši občini.

Uvodoma pa je predsednik občinske borčevske organizacije Vlado Miklavc opozoril na nekatere trenutke sedanjega časa in poudaril odločnost borcev, da sodelujejo v reševanju nastalega težavnega stanja v vseh sredinah naše družbe. Opozoril je na slab odnos do družbenega premoženja, grajal razna odstopanja od začrtane poti naše družbene usmeritve in izrazil zaupanje v našo mladino.

Na konferenci so nato sprejeli letni finančni zaključek in načrt za naprej.

Ekologija, energija in varčevanje

Občinska konferenca SZDL Mozirje je ustanovila problemsko konferenco na temo: Ekologija, energija in varčevanje. Seja problemske konference je bila sklicana sredi maja t. l. Naloge konference so oceniti stanje, sprejetje usmeritve na področju varstva okolja, energije in varčevanja. Glavni poudarek bo na: varstvu zraka, voda, varovanju prostora, zaščiti gozdov, varstvu pred hrupom, ravnanju z odpadnimi snovmi, varčevanju z energijo in surovinami, usposobljenosti, učinkovitosti in uspešnosti razreševanja najbolj perečih ekoloških problemov.

Za konferenco je skupina, v kateri so delali: Milan Cajner, Toni Breznik, Jože Podrižnik, Franc Pogelšek, Andrej Presečnik, Andrej Ermenc, Franjo Steiner, Vida Štiglic in Marjeta Kanus, pripravila pregledno gradivo, ki obsega poglavja: Stanje, ekološki cilji razvoja in ukrepe za sanacijo in varovanje okolja.

Gradivo je vsebinsko zelo pregledno in zajema dejansko vse vidike boja za lepše, čistejše in zdravilo okolje. V svojem bistvu pa je zelo določeno in terja sodelovanje številnih dejavnikov.

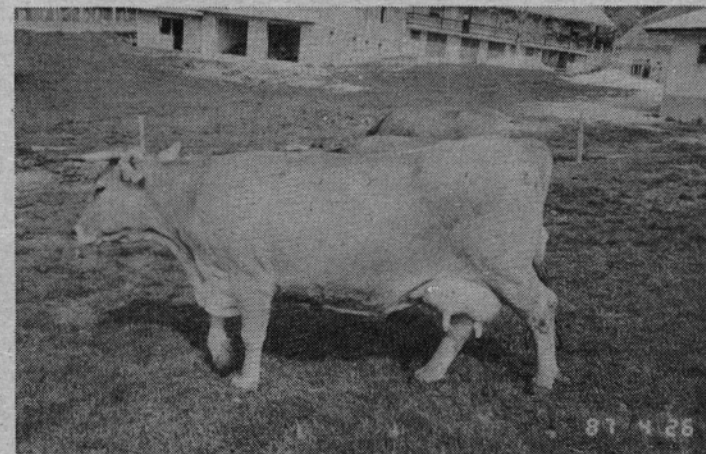
Prevozi ... prevozi

Že nekaj časa občani mozirske občine zahtevajo na zborih krajanov, da najse končno uredi prevoz dijakom in študentom v Celje, Titovo Velenje in Ljubljano.

Zato je pred nekaj dnevi Občinska konferenca ZSMS Mozirje organizirala okroglo mizo o problematiki prevozov, katere so se udeležili predstavniki Integrala iz Ljubljane in Prevalj, Izletnika iz Celja, SO in IS SO Mozirje, OK SZDL Mozirje, Komiteja za družbene dejavnosti ter številni dijaki in študentje.

Na okrogli mizi sta obe strani pokazali svoje težave in probleme, na koncu pa je prevladalo stališče, da je potrebno do konca aprila zbrati popolne podatke o vozačih in voznihih redih, do konca maja pa doseči razumen dogovor med prevozniki in tistimi, ki se teh prevozov poslužujejo. Seveda pa je že sedaj jasno, da neke zahteve ne bo mogoče v celoti izpolniti, kajti organizacija šolskih prevozov za tako razčlenjeno področje kot je mozirska občina, gotovo ni mačji kašelj.

RP

Slovenska rekorderka Sotla na Hudobržnikovi kmetiji v Mozirju. Njena izkaznica — na 305 dni 9288 litrov mleka s toliščo 4,02.

Osrednja proslava

Letos so pripravili proslavo v počastitev praznikov OF in 1. maja v Mozirju.

Slavnostni govornik je bil predsednik OK SZDL Mozirje Zdravko Novak. Svoje misli je usmeril predvsem v našo težko preteklost, ko so naši ljudje trpeli jarem zavojevalcev, koso najboljši stopili v bran naših domov in materinega jezika, ko so odločni, četudi preprosti ljudje izražali gnev nad nasiljem tistih, ki so obetali kulturo. Spomnil je na pismo Jerajeve matere z Rečice, ki je med drugim napisala, da nam tuji jemljejo ne le svobodo, zatreti hočejo naše ljudstvo, preprečiti našo pesem in besedo. Tudi pisma talcev so izražala neverjetno hrabrost in pripravljenost umreti za svobodo. Neizmeren je bil delež ljudi, ki so na vse načine pomagali enotam slovenske osvobodilne vojske, žrtve pa zgovorno pričajo našo neuklonljivost. Na vse to je potem govornik navezal sedanji čas, ko je vse ljudstvo na preiskušnji volje,

ko lahko le z delom in ne s tannanje.n rešujemo zagate v katerih smo se znašli. Ob koncu je Zdravko Novak čestital vsem, ki bodo ob tej priliki prejeli odličja za svoje predano delo.

Predsednik občine Anton Boršnak je nato podelil državna odličja in Šilihove plakete. Zdravko Novak je podeljeval srebrne značke OF in Ivan Purnat srebrne znake sindikatov.

Treba je poudariti izredno posrečen kulturni spored, ki ga je pripravilo domače prosvetno društvo pod vodstvom profesorja Veneka. Tako je pevski zbor pod taktirko Antona Acmana pripravil domala koncert lepih narodnih in borbenih pesmi, nato pa še nastop dveh solistov, ki je med poslušalci naletel na posebno odobravanje. Zelo prijetno je zvenela glasba šolske skupine iz Mozirja. Skrbno izbran pa je bil tudi recital, ki so ga izvajale tri prosvetne delavke mozirske šole. Številni poslušalci v dvorani so izvajalce topla pozdravili.

Delavci o sindikatu

Po končanem seminarju za predsednike sindikalnih organizacij smo dva izmed njih povprašali nekaj več o vlogi sindikata v sedanjem času.

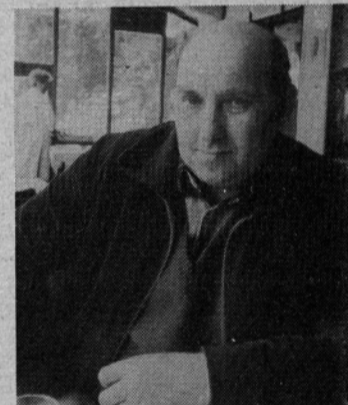
Anton Hohnjec, predsednik IO sindikata MGA.

Sedaj je zelo otežkočeno delo, saj mnogi ne razumejo najnovejših ukrepov, ki omejujejo tudi sredstva za osebne dohodke. Posebno pri nas v naši delovni organizaciji je zapleteno, ker moramo prilagajati svoje delo zahtevam tuje-ga trga, smo namreč izvozniki

Gozdarski delavec mora pri svojem delu za lesom, ta pa raste često v takih strminah, da si mnogi ljudje niti predstavljati ne morejo kako je težko delati v takih okoliščinah. Seveda je potem delavec tudi bolj občutljiv za razne negativne pojave v delovnem okolju, pa tudi v družbi. In ko se takole razgovarjamo, je glasno mnenje, da kar vrat na nos sprejemamo zakone, ki imajo potem neustrezne posledice, največkrat pa to občuti delavec v neposredni proizvodnji. Najtežje pa je, da

Anton Hohnjec

Ivan Robnik

in to na zahtevna tržišča. Včasih se primeri, da delamo preko vseh delovnih časov in seveda ljudje potem ne razumejo, da se za toliko dela ne prejme ustrezen del tudi v kuverti. Mislimo, da je zakon neživljenjski in predvsem kot kaže udari po pridnih, nikakor pa ni upošteval izvoznike, če že ne rečemo, da povprečje v tem smislu ni merilo za postavljanje nekih mej oziroma omejitev. V takih razmerah je razumljivo, da delavci iščejo odgovor pri svojem sindikatu in tako je tudi prav. Sindikat mora biti in ostati delavska organizacija, le tako bodo njegovi člani imeli zaupanje vanj. Jasno pa je, da tudi sindikat ne more prepričati delavce, da prejmejo za več dela manjše osebne dohodke. Poleg tega je treba poudariti, da naš delavec še vedno ob delu preveč trpi, saj smo dokaj slabo tehnološko razviti in tako gre največkrat dejansko za telesni napor. Ni torej čudno, če je ponudba delovne sile vse manjša. Rekel bi še, da je družbene režije znatno preveč, sploh režije, tudi to vznemirja delavce, ki so bolj razgledani, kot se na sploh misli. Birokracija je še za bolj bogate družbe od naše preveliko breme!

Ivan Robnik, predsednik IO GG Nazarje, TOZD Luče

V naših vrstah so delavci, ki se dnevno srečujejo s težkimi telesnimi naporji, posebno to velja za naš okoliš, ki je terensko izredno razgiban.

vsega tega čedalje manj razumemo, vse postaja nekam zbirokratizirano, delavcu odzujeno. Mnenje je, da je vsega na papirju znatno preveč, le ukrepov manjka, takih namreč, ki bi potegnili voz naprej. Naši sindikalni delavci so na sploh voljni delati za dobro delavca, seveda pa morajo biti priprani, da je njihovo prizadevanje plodno, sicer se odvrtaajo od sindikata in družbeno-političnih organizacij. Mislimo, da nas je intervenčni zakon krepko prizadel, vem pa, da tudi vsaj mi, nismo metali sredstev skozi okno, nismo razmetavali. No in za nas v lučkem TOZD-u je še posebno težko, saj smo vedno dotirani, ker pač v terenskih pogojih, kot so naši ne dosegame delovnih in poslovnih uspehov, kot bi jih morali. Naš kubik je znatno dražji od tistega, ki ga spravijo v Gornjem gradu. Prav je torej, da se upošteva delež delavca, ki kljub naporom dosega manj od drugega v drugačnih delovnih pogojih. Seveda so delavci v svojih pogledih na dogajanja zelo kritični, vendar pa do kraja pošteni in tako so za porazdelitev družbenih bremen, vendar pa naj bodo načela enaka za vse, naj ne pade največ na delavca! Oba naša sogovornika sta na vprašanje ali tako mislijo tudi drugi delavci v en glas pritrdila in še poudarila, da moramo pri vseh odločitvah več upoštevati samoupravna načela, ne pa le želje birokracije.

VARIO 2000 na pohodu

Naše bralce smo pred časom seznanili s prizadevanji delavcev Glina, da bi čimbolj izkoristili iverne plošče, jih imbolj predelali in jih kot otov izdelek prodajali. Najprej so pričeli plošče oplemejevati nato so delali polizdelke in končno začrtali smelo delovanje sodobnega pohištva, ki naj ima prednosti pred oslej poznanim v svoji sestavljenosti, kakovosti in sodobnem izgledu.

Vse to je bil v bistvu velik alogaj in marsikdo je zmajeval glavo, predvsem tisti, ki so bili navajeni na prodajo surovin. Jasno pa je, da se zasluži usrezno le pri predelavi, dodelavi oziroma izdelavi gotovih izdelkov. In v Glinu so očitno li pravo pot, vsaj tako kažejo edanji poslovni in proizvodni speshi pri VARIO 2000.

Več o tem so nam povedali v Glinu.

Razvojni oddelek. Že v narobju smo iskali izdelek, ki bi se lo pro prodajal v tujini, seveda a tudi doma. Za to, da smo nali pravo poslovno odločitev je ilo treba poznati tudi trg in jgove zahteve. Ponudba v ohištveni industriji nas je silia k nečemu novemu, torej smo orali najti prednosti pred bstoječim pohištvom. Ta pa je dvomno v tem, da VARIO ihko poljubno dograjujemo, restavljamo, skratka z njim ihko opremimo vsak prostor. rav ta prilagodljivost je velika rednost naše ponudbe. K temu dodajmo še sodobno zuanjanjo podobo in kakovost zdelka. Poleg tega je naš zdelek glede na cenovne azmere na trgu dostopen, osebno zaradi možnosti, da se ostopno dokupuje, torej ne hteva nabava takoj nemogoč oseg v žep. V Nemčiji, ki je otovo preizkusni kamen za sakega ponudnika, so našli nimivega kupca, ki poleg tea zelo dobro pozna tržišče, proti sporoča dodatne potree, spremembe in prilagoditev ovpraševanju. To je seveda elika prednost Glinovega pola. Da pa ne bi ostali le pri ujem trgu, so sklenili ponuditi oma vse kar nudijo preko meaa, torej tudi kakovost!

Če upoštevamo, da so šele leta 1986 začeli delovati na tujem žišču, potem je njihov današnji položaj na trgu zelo zadovoljiv, saj so se dobro vsidrali. ako gre vse sproti iz delavnice a trg in zalog ni. To pa je pogoj obrega gospodarjenja, ki bi si ga marsikdo želel. Pa še to — VARIO je moderno pohištvo, jbirno in kakovostno povropskih merilih.

V Glinu poudarjajo, da je z astopom na tujem trgu in useshnostjo postala tudi proizvodnja ivernih plošč zelo zanimiva. Znano je kako so si v eteklosti prizadevali najti hod za to proizvodnjo. No, daj je res cenovno bolj odno na trgu, je pa popolno oriščenje plošč v domači redelavi vidik, ki vsestransko omirja in omogoča razvoj tudi v naprej.

V razvoju Glina poudarjajo apore, ki so bili potrebni tudi notraj kolektiva za takšno proizvodnjo, ki zahteva skrbno natančno delo. Pa so zmogli ilagoditi miselnost proizvalcev potrebam takšne zahtev-

ne proizvodnje.

Morda še to, 50% vse proizvodnje ivernih plošč v Glinu se oplemeniti, velik del teh pa predela v VARIO 2000. Jasno pa je, da je treba tudi tehnološke prilagoditve, zato so nabavili ustrezno opremo in strokovno usposobili delavce. Dobro je, da si je kolektiv že leta nazaj prizadeval vzgojiti kadre iz svojih vrst, pa tudi ponuditi pomoč mladim, ki šele stopajo na pot stroke.

Proizvodnja. Široka izbira posameznih kosov tega pohištva pomeni dosti zahtevno delo v naših delavnicah. Poleg tega se je bilo treba prilagoditi drugačnemu načinu dela, saj so prej izdelovali le posamezne dele pohištva. To je seveda potegnilo za seboj novo organiziranost. Pa tudi sama miselnost delavcev se je morala nekoliko spremeniti in prilagoditi novim pogojem dela. Sedaj so roki izdelave prvo načelo, za tem pa kar kakovost. V letu in pol kar delajo VARIO se je marsikaj spremenilo, sicer pa je treba objektivno za takšno prilaganje določen čas. Samo primerjajmo, v začetku je bilo treba mesečno izdelati 500 kosov, sedaj pa 9000. To pa je bistveno drugače.

Kolektiv v proizvodnji je povprečno mlad in prilagodljiv. Pa je kljub temu pomnenu odgovornih v tem delu Glina, še dosti notranjih rezerv. Potrebe kupca so večje od sedanjih zmogljivosti, to daje zagon in pa zahteva prilagoditev v tehnološkem smislu. Dodatna oprema se že namešča in potem bodo lahko nudili še več, in sledili bodo rokom, ki jih zahteva kupec.

Posebno poglavje je zahtevana kakovost. Tu so naročniki zelo natančni in dosledni. Če so prej izdelovali polizdelke, so sedaj pred nalogo, ki je zahtevnejša, saj mora izdelek iz večih delov postati celota in to brezhibna. Stvari pa se že vidno izboljšujejo, delavci morajo z določeno stopnjo samonadzora, za kar so tudi plačani, doseči takšno kakovost, da potem ni ugovorov. Pri tem pa poudarjajo, da gre ta odgovornost vsem enako, vodilnim kot neposrednim proizvajalcem. Da bo res tako, bodo v prihodnje uvedli notranji nadzor kakovosti in kot kaže, bodo delavci vse to z razumevanjem sprejeli, saj gre končno za njihov boljši jutri.

Trženje. K razvoju programa VARIO so pristopili marketinško, to se pravi, da so od samega začetka raziskovali donos trgovine do tega programa, zelo so občutljivi na njihove predloge. Intenzivno trženje je sedaj naslednja poglavitna naloga. Sem pa spada sprotna informiranost. Zavedajo se, da je poleg kakovosti, sodobnosti in cenenosti to pohištvo na trgu zelo zanimivo. Zato je nujno ohraniti poslovni ugled v vsakem pogledu. Odpiranje do trgovca in kupca je torej prvenstvena naloga. Torej so pripravljene vsakomur ponuditi popolno informacijo o izdelku. Tudi namera, da bodo zagotavljali ceno ob dnevu naročila, je nekaj kar pritegne pozornost kupcev. Dobavne roke pa bodo skrajševali na najkrajši možni čas.

or TD Gornji grad

Ocena dela v lanskem letu in načrti za prihodnje, je bila glavna vsebina občnega bora turističnega društva. Iz poročila bi sklepali, da je društvo še kar zadovoljivo olovalo, toda v razpravi, ki je bila nenavadno obsirna, se je le pokazalo, da je endarle tudi lani zatajilo ravno tam, kjer vidimo glavno nalogo društva — vskrbi a okolje javnih površin. Za razliko od teh, okolja zasebnih hiš, razen seveda naterih izjem, niso zanemarjena, čeprav marsikje zmanjka ljudem kakšne pol ure isa na mesec, da bi bil njihov dom lepši. V želji, da bi krajane, razen priznanj za iljepša okolja, spodbudili še s čim, je bilo društvo predlagano, da med soseskami ipravi tekmovanja v urejenosti okolja. Vsekakor pametna zamisel, ki bi jo v resu napredka na tem področju kazalo uresničiti.

ako bo društvo letos poskrbelo, da bi bil kraj lepše urejen, žal ni bilo povedano, no je bilo le, da krajevna skupnost, sploh pa društvo ne premoreta toliko rja, da bi lahko zaposlili človeka za opravljanje fizičnih del, čeprav ni dvoma, e ne bi bilo treba držati križem rok... Seveda je to res. Res pa je tudi, da so še v še drugi preizkušeni načini. Toda kaj, ko je pravzaprav potrebna le volja z za to je dejstvo, da je bil Gornji grad pred tremi leti, ob podobnem splošnem a, najlepše urejen kraj na celjskem območju.

J. Mavrič

Anton Acman za klavirjem, na katerem stoji darilo njegovih mozirskih pevcev

Z glasbo skozi življenje

Težko bi v dolini našli človeka, ki ne pozna Antona Acmana, prizadevnega kulturnega delavca in znanega pevovodje. Ob njegovem sedemdesetem rojstnem dnevu so se ga spomnili številni znanci, prijatelji in pevci naših pevskih zborov.

Na ugledni kmetiji v Šmihelu je 25. aprila 1917 privekal na svet fant, ki so mu namenili ime Anton. Bil je zadnji otrok v številni družini. Usoda je hotela, da je že v rani mladosti izgubil očeta, posestvo pa je prevzel njegov brat. Matere pa se naš jubilan sploh ne spominja, ker jo je izgubil v prvih letih svojega življenja. Vendar pa je njegova mladost potekala v urejenih družinskih razmerah in že od malega v krogu družine, ki je ob vsaki priliki našla veselje v pesmi. To je mlademu fantu pomenilo že takrat veliko. V Šmihelu je sploh veljalo petje kot oblika narodnostnega potrjevanja in izraz veselja. Že leta 1924 je učitelj Ivan Dolinar ustanovil Javno ljudsko knjižnico kot društvo, ki je širilo kulturno dejavnost v kraju. Posebno veliko zaslug za pevsko dejavnost pa pripisuje Anton Acman nekdanjemu organistu v Šmihelu Ivanu Naroločniku.

Kot kmečki sin je Anton najprej delal na posestvu, ki ga je že vodil njegov brat. Delo je bilo trdo, vse na roke, pa še dosti ga je bilo. Do 1935 je ostal Anton doma in dobro se spominja na dogodek z vaškimi godci. Ti so se namreč vračali z neke svatbe in spotoma zaigrali v njihovi domači hiši, seveda je to bil v malem prostoru velik trušč in mali Anton, star komaj pet let, se je vsega močno prestrašil in še dolgo ni maral godbenikov... Kako čudno, pozneje pa je igral prav vse kar je vzel v roke. Začelo se je, ko si je močno želel glasbila, pa mu ga brat ni mogel kupiti, ker ni bilo denarja. Našel se je dobri stric Kotnik, ki je malemu Antonu posodil citre. Sam se je učil »citriranja«, pozneje pa ga je učil večšin na tem glasbilu Jože Lesjak. Kmalu je našel mesto med šmihelskimi pevci in pesem ga je zastrepila za vse čase. Na-

Mozirski gasilci pospešeno dograjujejo svoj dom. Če želijo ob letošnjem jubileju zgradbo predati namenu, potem morajo res hiteti

Turistični zbor

Občni zbor domačega turističnega društva je bil še kar dobro obiskan. K obisku je pripomoglo tudi napovedano predavanje z diapozitivi o parkih in vrtovih zahodne Evrope. Zanimivo je bilo predavanje inž. Kolarjeve iz Titovega Velenja.

Za tem je predsednik Celjske turistične zveze Lojze Libnik pozdravil zbor in podelil v imenu Turistične zveze Slovenije zlato značko A. Videčniku za publicistično delo, srebrno Alojzu Plazniku za uspešno delo v turističnih organizacijah in Jožetu Prušku bronasto za dolgoletno prizadevno delo v občinski turistični zvezi Mozirje.

V nadaljevanju dnevnega reda so bila podana poročila predsednika TD Mozirje, blagajnika in nadzornega odbora.

Poročilih, ki so bila podana izčrpno se je razvila živahna razprava, ki je zajela tudi predvideni načrt dela društva za leto 1987. Med razpravami so se najprej lotili nesnage v samem kraju, najhuje je glede tega na trgu. Turistično društvo plačuje žensko, ki

pometa pred Maksetovo hišo, vendar pa je nesnage povsod dovolj, tudi pred hišami na trgu bi kazalo kaj več postoriti. Nato je bil na vrsti Savinjski gaj, ki je kot tak širšega pomena in nikakor ne more zanj skrbeti le krajevna skupnost, ki za to nima ne denarja, pa tudi (vse manj) da urejati s prostovoljnimi delom. K temu je dodal še predsednik KS Rade Rakun kratko pojasnilo glede bodočega vzdrževanja Gaja. Društvo slovenskih vrtnarjev je pripravljeno poskrbeti zanj, vendar pa je potrebno plačilo okoli 2,5 starih milijard. Teh seveda KS Mozirje nima. Izvršni svet občine si prizadeva urediti kolektivno plačevanje vzdrževanja, vendar pa do tega časa to še ni urejeno. Govorili so dalje o infrastrukturi, ki je slabo vzdrževana in nezadostna. Potek prometa skozi kraj je zaskrbljujoč, saj iz dneva v dan nastaja večja gneča, ki spričo težkih vozil še utesnjuje možnosti pešhoje.

Vsekakor zahtevajo prav tisti krajani vse mogoče, ki se sicer v nobeni sredini ne pojavljajo, če je treba prijeti za delo. Je že tako, da manjka pripadnosti.

Očistimo svoje okolje

Ko je zima minila, so se povsod pokazali sledovi naše nemarnosti. Lahko si videl povsod razno navlako, ki je bila skrita več mesecev pod snegom. Človek bi mislil, da se bomo nesnage lotili bolj prizadevno, pa je šlo kar počasi, premalo je pridnih rok, premalo čutimo to kot svojo dolžnost.

Da, to je naša dolžnost, ker pač živimo v skupnosti in ne morda kje v pragozdu, kamor človek skorajda ne zaide. Samoumevno je torej, da naša dejanja ne smejo biti v nasprotju z interesi skupnosti v kateri živimo. Gre torej za soseske, kraje, naselja... Popolnoma je razumljivo, da je to obvezno tudi v primeru, ko za kršitve ne moremo pričakovati kazni. To je torej stvar naše časti!

Gotovo se bo našel kdo, ki bo rekel: »kaj pa koga briga kakšno imam okoli bajte«. Je kar dovolj razlogov, da ljudem nered ne more biti všeč. Tako kot črn madež belo obleko, po-

kvari tudi zanemarjena hiša in njena okolica sicer zglodno sosesko, celo kraj v celoti. Nihče seveda nima pravice, čeprav si jo v svoji namišljeni vsiženosti vzame, da bi svojim sosedom in sokrajanom škodoval v njihovi prizadevnosti, da tudi kot celota pokažejo, da so redoljubni in navsezadnje tudi kulturni ljudje.

Popolno sliko o kraju dobimo le, če ocenimo tudi javne površine za katere mora skrbeti krajevna skupnost. Če v kraju deluje še turistično društvo, si naloge razdelita, ne pa da se zanašata eden na drugega. V primeru, da svoje dolžnosti zanemarjata, je dolžnost krajanov, da na zborih na to pomanjkljivost opozorijo.

Naše okolje je ogledalo v katerem nas vidijo in prepoznajo drugi, vanj pa bi se morali samokritično — da se pač ne bi precenjevali — pogosteje pogledati tudi sami.

J. M.

Ali veste....,

— da je v našem vsakdanjem pogovornem in zlasti pisnem jeziku vse preveč tujk, saj je večsah celo nujno potreben ob kakšnem besedilu slovar tujk, da lahko razvozlamo nekatere uganke,

— da imajo naša slovenska podjetja že tudi tuja imena,

— da naši otroci že preklinjajo v tujih jezikih in je slovenski hudič že skoraj pozabljen,

— da imamo v našem dnevnem objavljanju vse preveč kratic, nekatere premorejo kar pet črk; mogoče pa je komaj kak odstotek Slovencev, ki vedo kaj te kratke pomenijo,

— da vse preveč prevzemamo tuje navade in tudi tuje neumnosti,

— da pa vse premalo negujemo slovensko izvornost in zlasti narodne običaje, ki bi morali imeti nujno svojo neprekinjeno pot iz roda v rod,

— da naše narodne jedi najdemo morda le ob kakšnih slovesnostih, ko jih v dolini pripravijo žene zadružnice,

— da mora dom biti tisto zatočišče otroka, kjer se bo naučil lepe slovenščine in naših narodnih pesmi, saj je že prava sramota, da jih nekateri otroci sploh ne znajo več, pa bi vendar moral biti družinski prazniki prava prilika tudi za to,

— da so nekatera besedila narodno zabavne glasbe prava slovenska skrupucala,

M.

Izobraževanje v sindikatih

Občinski svet zveze sindikatov Mozirje je pripravil seminar za vse predsednike izvršnih odborov osnovnih organizacij. Za takšno srečanje s predsedniki osnovnih organizacij so se pri predsedstvu občinskega sindikalnega sveta odločili iz potrebe po temeljitem seznanjanju vodilnih sindikalnih delavcev z nekaterimi pojavi in zakonskimi določili, ki zadevajo tako ali drugače delavce in seveda sindikat. Najprej je predsednik občinskega sveta Ivan Purnat govoril o utrjevanju samoupravnega sistema in delegatskih odnosov. O spremembah in dopolnitvah zakona o združenem delu je pojasnjeval Rudi Hramec. Samo Stupica pa je orisal stanja ob prekinitvah dela in reševanju sporov, vlogi sindikatov pri tem. Delovanje samoupravnih skupin in sindikalnih skupin v združ-

nem delu je kritično ocenil Zdravko Troha. Sindikati pa so nosilci nalog okoli zbiranja gradiva za proučevanje preteklosti delavskega gibanja v vseh obdobjih, zato je o nalogah v zvezi s tem govoril Marko Purnat. Kako pristopiti k zapisovanju dogodkov, zbiranju listin, slikovnega gradiva in oblike sodelovanja s komisijo za ohranjanje tradicij delavskega gibanja pri občinskem svetu ZS, pa je orisal Aleksander Videčnik.

Udeležba na seminarju je dokazala, da so takšna srečanja zelo potrebna in koristna. Kar pohvalna pa je vna udeležencev seminarja, ki se je pokazala ob številnih vprašanih predavateljem. Sproščena razprava je prispevala k občutku, da je vsebina seminarja ustrezala današnjemu utripu časa in sindikalnemu delu v teh časih.

Planinci Gornjega grada

Na zboru so podali poročilo o delu za preteklo leto, takole je glasilo:

Ponovno je leto naokoli in zato čas, da na kratko pregledamo lansko delo in predstavimo plane za vnaprej.

Kdor je spremljal naš lanski koledar dela in društvene akcije je lahko videl, da smo skoraj vse zapisane akcije tudi izvedli. Skoraj vsi društveni odseki so dobro delovali in zato gre vsa zahvala načelnikom odsekov in pa seveda vsem vam, ki ste se akcij udeleževali.

Dobro smo poživili našo osnovno dejavnost, hojo v hribe — izletništvo. Imeli smo veliko raznovrstnih izletov za vse starostne kategorije članov. Planinsko društvo (PD) je pokrilo večji del stroškov, bila pa bi za željena večja udeležba članov, s tem pa bi bili tudi manjši stroški za PD in manj problemov pri organizaciji prevoza.

Tudi na področju gospodarstva smo veliko storili. Naš dom smo dobro in redno oskrbovali. Pohvaliti pa moramo naš nov oskrbniški par, ki je v zadovoljstvo vseh obiskovalcev Menine dobro skrbel za dom in goste v njem. Okrog doma smo naredili novo leseno ograjo in tu opravili tudi največ udarniških ur. Drugih večjih del, razen

rednega vzdrževanja nismo imeli, zato pa smo razpoložljiv denar porabili za nabavo nujno potrebnega inventarja. Z nabavo dyeh radijskih postaj »CB« smo končno povezali dom z dolino. Kupili pa smo še: bencinski agregat (2 KW), plinski štedilnik, plinski bojler in plinski hladilnik, jogi rjuhe za skupna ležišča, nerjaveče skodele za čaj, potrebno kuhinjsko posodo in še veliko drobnega inventarja.

Tudi markacisti so dobro opravljali svoje delo, vendar ga bodo letos imeli še več.

Gorski stražarji so s svojim vzgledom opozarjali na obnašanje v naravi in bili prisotni na vseh akcijah PD.

Mladinski odsek je skrbel za naš podmladek, ga izobraževal in vzgajal v planinskem duhu. Organizirali pa so tudi tabor na Vrščicu in prehodili dobršen del Julijeev. Razveseljivo pa je, da so bili mladi prisotni na vseh društvenih akcijah. Tudi naša gorniška sekcija ni mirovala, bili so v Švici na Matterhornu, doma pa so pozimi in poleti lezli po naših hribih.

Dobro smo opravljali tudi dežurstvo v domu na Menini in tako omogočili vsem članom in tudi drugim, da so ob vseh vikendih in praznikih lahko obiskovali naš planinski dom.

leta 1935 s pomočniki izkopavat ostanke živali (predvsem jamskih medvedov, katerih okostije bilo okoli 1500) in različnih orodij (znane so predvsem koščene konice, med njimi igla za šivanje), katero si je za svoje potrebe iz kosti in kamna izdelal ledenodobni človek pred okoli 22.000 leti.

Rezultate svojih raziskovanj je Srečko Brodar objavil v več kot 15 razpravah in člankih, zaokrožil pa jih je (s sinom Mitjem) v monografiji Potočka zijalka: visokoalpska postaja aurignienskih lovcev (knjiga je izšla leta 1983).

Ob Brodarjevi smrti je Anton Ramovš zapisal, da je bil »odmev Brodarjevega epohalnega odkritja v znanstvenem svetu izreden in tamkajšnjo mlajšepaleolitsko kulturo je poznal takrat ves svet kot olševien, značilen prav pri nas v Potočki zijalki«.

S svojim delom bo Srečko Brodar ostal tudi po zemskem odmrtnju med nami, še posebej Zgornjesavinjčani, saj je Potočka zijalka znana prav zaradi njega. Za to smo mu lahko hvaležni.

Peter Weiss

Dela na zakritju rezervoarja za vodovod na Gneču gredo h kraju

Voda za 80 gospodinjestev

Soboto so delovno izkoristili tudi prebivalci Gneča. Pripravili so namreč še zadnjo večjo delovno akcijo in z njo praktično sklenili dobro leto dni trajajoče napore pri izgradnji prepotrebnega vodovoda. Z gradnjo zajetja in polaganjem cevi so pričeli lanskega aprila, v soboto pa so pridno nalagali in vozili zemljo skatero so zasipali zbiralnik za vodo na Gneču. Ta zbiralnik naj bi z vodo oskrboval 80 gospodinjestev, na

področju dveh sosednjih občin in treh krajevnih skupnosti. Kot krajani sami pravijo, so bili letoletja brez zdrave pitne vode, pipe pa bodo »uradno odprli« prihodnjo soboto, 16. maja, in tudi s tem obeležili praznik krajevnih skupnosti Šmartno ob Paki in Gorenje. Tudi v soboto so zavzeto delali, bili pa obenem ponosni in veseli. Glede na opravljeno delo v zadnjem letu dni je bil ponos upravičen.

J. P.

Slušno prizadeti

Medobčinska organizacija slušno prizadetih, ki ima sedež v Titovem Velenju, združuje člane iz mozirske in velenjske občine. Z namenom, da bi dejavnost bolj zaživela tudi na področju Gornje Savinjske doline, smo letošnjo letno skupščino pripravili v Mozirju. Poleg 41 članov so se udeležili še predsednik komiteja za družbene dejavnosti občine Mozirje Franc Vuga, sekretar občinske konference SZDL Mozirje Rajko Pintar in predsednik skupščine socialnega skrbstva občine Velenje Maks Podlesnik.

V uvodu je predsednica medobčinske organizacije opozorila na nekatere probleme slušno prizadetih ljudi, ki pa jih s pomočjo društev uspešno premagujejo. Med drugim je dejala: »Gluhi nočemo ostati izolirani od življenja in dela, želimo se aktivno vključevati v vsa področja družbenega življenja in s svojim delom dokazati, da smo enakopravni člani naše družbe. Nočemo usmiljenja, želimo le, da nas razumete in nam pomagate, da postanemo in ostanemo koristni člani naše družbe.«

Iz poročila o delu medobčinske organizacije je razvidno, da nudi članom največ

pomoči na področju zaposlovanja, socialne problematike in priizobraževanju, pa tudi pri zdravstvenem varstvu. Mladi člani so najbolj aktivni na športnem področju in dosegajo dobre rezultate tudi v republiškem merilu, predvsem v nogometu, namiznem tenisu in smučanju.

V razpravi so člani opozorili na nekatere stvari, ki postajajo iz dneva v dan bolj boleče za slušno prizadete ljudi. Na prvem mestu je problem tolmačev, ki jih je na našem področju premalo, po drugi strani pa je zagotavljanje tolmačev povezano tudi z velikimi stroški. Menijo, da bi bilo potrebno uvrstiti tolmače za slušno prizadete med zdravstvene storitve. Mnogi slušno prizadeti težko zmorejo tudi stroške za baterije in akumulatorje ter druge slušne pripomočke. Zdravstvena skupnost namreč krije samo stroške najcenejšega slušnega aparata.

Franc Vuga je na koncu pozdravil vse navzoče in obljubil vsestransko pomoč medobčinski organizaciji, Maks Podlesnik pa je izrazil zadovoljstvo zaradi velikega napredka pri delu organizacije v zadnjih letih.

D. Meh

Čebelarji pozor!

V septembru 1986 in v aprilu 1986 smo pri čebeljih družinah na območju občine Mozirje ugotovili več žarišč hude gnilobe čebelje zalege (pestis apium — kuga čebel).

To bolezen povzroča bacil, ki se razmnožuje v pokriti čebelji zalegi in povzroča njeno odmiranje. Znaki bolezni so v začetnem stadiju prikriti, ker čebele odmrlé ličinke, odnosno razkrojke ličink sproti očistijo. Opazi se tako imenovana prestreljena zalega. Po napredovanju bolezni v panju opazimo zamaščene, uvihane ali delno nagršene pokrovčke zalege. Pri preizkusu z zobotrtečem ali vžgalico ugotovimo v takšni spremenjeni celici smrdljivo brezoblično vlečljivo maso.

Bolezen se zatira po zakonu, zato mora čebelar vsak sum te bolezni pri svojih čebelah prijaviti veterinarski službi ali veterinarskemu inšpektorju. Bolezen se širi po naravni poti z ropom obolelih čebeljih družin in z

okuženimi roji. V čebelarstvo pa jo lahko vnesemo z nabavo okuženih čebel, panjev, voska, medu, pribora, orodja in nesterilnimi satnicami. V našem primeru sumimo, da je izvor okužbe in njen prenos izvršen s satnicami, ki so jih čebelarji nabavili ali jih dali v ulivanje k čebelarju Felicijanu Antonu v Sp. Kraše. Veterinarska inšpekcija opozarja vse čebelarje, da svojimi čebeljimi družinam vlagajo le satnice iz sterilnega voska, ki jih pri nas edino zagotavlja Medex Ljubljana. Čebelarji, ki so že vložili lanske ali letošnje satnice izdelane pri Felicijanu Antonu v Sp. Krašah, naj svoj naslov takoj sporočijo veterinarski inšpekciji Skupščine občine Mozirje, tel. 831-380.

Čebelarju, ki pravočasno prijavi sum bolezni pripada odškodnina za čebelje družine, med, vosek, orodje in pribor, ki se uničijo pri izvršitvi ukrepov za zatiranje hude gnilobe čebelje zalege.

EDVARD ŠRIBAR, dipl. vet.

V krajevni skupnosti Mozirje so podelili bronaste značke OF

Čigave so »Savinjske novice«?

Pričujoči prispevek je eden redkih odzivov na članek glavnega urednika v eni izmed števil okrog novega leta, v katerem vabi bralce k sodelovanju. Čeprav je tema časovno že precej odmaknjena, je verjetno še vedno aktualna prav zaradi pičle odzivnosti.

Ob čitanju omenjenega članka se samo po sebi odpira prvo vprašanje: »kakšen je motiv za takšen poziv?«? Ponujata se dva najverjetnejša odgovora:

1. bojazen, da bodo SAVINJSKE NOVICE vsebinsko in s tem kakovostno s časom vse tanjšje ali

2. želja, da se tudi SAVINJSKE NOVICE vpnejo v splošna prizadevanja po angažiranju vsakega posameznika za izhod iz gospodarsko in s tem družbeno neugodnega trenutka.

Najsi gre za prvi ali za drugi odgovor, je članek in s tem hotenje treba vendarle pozdraviti. Pravega razloga pa prvi odgovor le ne daje, saj časopis ne zavisi od števila naročnikov, zato še tako »tanka vsebina« ne more ogroziti njegove izdaje. Jedro motiva je torej treba iskati v drugem odgovoru, s katerim bi, strateško gledano, lahko SAVINJSKE NOVICE odigrale pomembno vlogo v lokalnih družbenih dogajanjih. Časopis kot medij ima namreč možnost, da spodbuja in prispeva k intelektualni ustvarjalnosti, brez katere ni razvoja in napredka. Tega pa si nedvomno vsi želimo, saj je hkrati porok za boljše eksistenco in pogoj za človeka vredno življenje. Toda če je temu tako, zakaj potem pasiven odnos do omenjenega poziva k sodelovanju, saj Zgornja Savinjska dolina vendarle še razpolaga z določnim intelektualnim potencialom, ki je verjetno sposoben neke ustvarjalnosti. Razlaga seveda ni preprosta, velika teža problema pa verjetno leži v možnostih kreativnega oz. nekreativnega ustvarjanja.

Sedanji družbeni trenutek je obdan z gomilo težav, ki zahtevajo pristno obravnavo in nakazovanja alternativnih variant za njihovo najboljše rešitev. Malo alternativ namreč daje tudi malo rešitev, med katerimi je še manj dobrih. Totalna nekreativnost daje

samo eno varianto, največkrat obstoječo; to pa je običajno tista, ki kliče po kreativnosti in alternativnih rešitvah. S tem pa je tudi definiran radius začaranega kroga o možnostih oz. nezmožnostih kreativnega ustvarjanja. Kolikor bolj so možnosti omejene, toliko manj bo takega ustvarjanja in iskanja poti do rešitev. In če je teh možnosti malo, pomeni, da je družbena moč porazdeljena v prid nekreativnih subjektov in nosilcev družbenega dogajanja. To pa pojasnjuje morda enega od bistvenih razlogov za majhen odziv.

Premalo je torej samo pozivati k sodelovanju, potrebno je ustvariti dejansko klimo in realne pogoje za kreativno delovanje, da se daje priložnost tudi tistim, ki so sposobni drugačnega razumevanja problematike in produkcije alternativnih predlogov. Zmožnost alternative ni volja tega ali onega posameznika, to je zlasti rezultat sposobnosti njegovega razuma.

Dokler pa bo alternativnost razumljena kot nezaželjena drugačnost, bo ostajala vir obsojanja, s tem pa tudi vir krepitve moči v prid nekreativnih. Na ta način se krog zapre, stagnacija je zagotovljena ali pa vsaj bistvenega napredka ni mogoče pričakovati.

Tako v gospodarskem kot tudi sicer v življenjskem ciklusu so prav spoznane storjene napake največji generator iskanja drugačnih rešitev in v tem je tudi njihova medsebojna povezava. Uspeh pa je mogoče pričakovati v toliko, kolikor je vzpostavljeno vzajemno sožitje na argumentiranih in ne demagoških osnovah.

S tem prispevkom sem želel opozoriti na to, da bo k takšnemu pozivu na sodelovanje verjetno potrebno še kaj doreči in dodati. Med drugim lahko prvi korak v tej smeri naredi že zasnova uredniške politike sama. SAVINJSKE NOVICE bi tako postale še bolj savinjske.

Bastl Franc

Pripis uredniškega odbora: Strinjamo se z dano pobudo pisca članka in pozdravljamo misli okoli spodbud za ustvarjalnost, zato menimo, da mora v našem glasilu najti mesto tudi takšna vsebina sestavkov.

Kot z živino na sejmu

Pri Plodrovih je bila sovražniškova vojska od nedelje 22. oktobra pa tja do 27. oktobra zjutraj.

Nihče se ni smel ganiti od hiše. Plodrovi se spominjajo, da je bil med vojaki tudi fant, doma menda iz Hamburga, petindvajset let je štel. Hiša, kjer je živel, so izvedeli Plodrovi od zaupljivega in nikakor ne slabega Nemca, saj je bil do njih prizanesljiv in razumevajoč, je izginila pod bombami, ki so jih nad mesto odvrgli zavezniki.

In kot povsod drugje, so si tudi na Plodrovem Nemci privoščili pravo pojedino. Poklali so enajst kur, postrelili, pet pujskov, si privoščili pečenegega, pitanega prašiča, vola pa odgnali na Strevčevo, ga tam ubili in pojedli skupaj s tistimi enajstim kurami. Z njimi sta morala tudi dva rejena prašiča in enajst repov goveje živine in osem ovac. Ovce z jagneti so ostale zadaj in ušle nemški požrešnosti.

Ko je bilo ropanje naposled končano, je zagorelo.

27. oktobra zjutraj, okoli sedme ure, so domači zbrali najnujnejše in odšli. Na Kro-

fičevem so srečali Golerjeve in Kolarjeve, za njimi pa so prišli še Rogarjevi, Potočki in Strevčevi izgnanci.

V popoldanskih urah so prispeli v Železno Kaplo in še isti dan z vlakom v Beljak. Naslednji dan zjutraj so jim postregli s črno kavo in jih odpeljali nazaj do Celovca, nato pa v Gradec. Tam so jih spravili v »Ausdurchgangslager« in Plodrovi vedo povedati, da je bil komandant taborišča iz Celja — tako jim je zaupal vratar iz Brežic. Celjan ni bil strog.

Okoli 15. novembra se je iz Judenburga pripeljala, iz urada za delo, uslužbenka... Ugotoviti je morala, kdo je sposoben za delo, za pomoč kmetom. Odšli so v Judenburg in — doživeli novo ponižanje: kmetje so jih odbirali kot odbira živinskih prekupčevalcev živali na sejmu.

Plodrovi so bili dodeljeni kmetu Febergerju, kjer so ostali do 11. februarja 1945. Takrat so izpustili mater Zalko in hčer Lizo — odšli sta v Železno Kaplo. Ploder pa se je vrnil k ženskama 2. maja.

Anton Ikoivic

Največja tombola na Dolenjskem

Šentjernej 24. maja

ŠENTJERNEJ — Z nekaj sreče in prisotnostjo v nedeljo, 24. maja, od 14. ure naprej na šentjernejskem hipodromu si lahko krepko olajšate življenje. Krajevna skupnost Šentjernej in tamkajšnji Klub za konjski šport organizirata namreč tega dne doslej največjo blagovno-denarno tombolo na Dolenjskem, vrednost nagrad je kar 23 milijonov dinarjev. Najsrečnejši bo gotovo tisti, komur bo sreča naklonila popolnoma novo stanovanjsko hišo Marles, nič manjše ne bo veselje onega, ki se bo od te nedelje naprej vozil v novi Renaultovi petici, novomeške IMV, s kakšnim tombolskim listkom več pa lahko celo reši vprašanje, kje bo vozilce poslej prebivalo. Med tombolskimi dobitki je namreč tudi Strešnikova garaža pa Pionirjev kamin, več praktičnih Iskrinih izdelkov, električnega orodja Black & Decker, pomivalno korito, Novolesa, hranilne knjižice LB, da preostalih 120 nagrad ne naštevamo.

Da nikomur to popoldne ne bo dolgčas, jamčijo poleg bogatih dobitkov še Toni Gašperič, člani ansambla Fantje iz vseh vetrov, že dopoldne pa bo na hipodromu tudi poizkušnja vin šentjernejskega okoliša. Za udeležence tombole bo organiziran prevoz z novomeške avtobusne postaje.

MERCATOR ZKZ MOZIRJE TOZD BLAGOVNI PROMET

Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge:

1. VODJA AVTOPARKA IN VZDRŽEVANJA
2. VODJA MEHANIČNE DELAVNICE
3. DELOVODJA V MEHANIČNI DELAVNICI
4. MANIPULANT V SORTIRNICI JAJC
5. DELAVKA V SORTIRNICI JAJC

Prijavijo se lahko kandidati, ki izpolnjujejo splošne pogoje in so: pod 1) strojni ali prometni tehniki s petletnimi delovnimi izkušnjami na podobnih delih in sposobnostjo odločanja in vodenja pod 2) tehniki ali inženirji tehniške-strojne ali organizacijske smeri s petletnimi delovnimi izkušnjami in sposobnostjo vodenja in organiziranja pod 3) strojni tehniki s triletnimi delovnimi izkušnjami in sposobnostjo vodenja in organiziranja pod 4) kvalificirani delavci ali kandidati s končano IV. stopnjo usmerjenega izobraževanja pod 5) nekvalificirane delavke s popolno ali nepopolno osnovno šolo s primerno ročno spretnostjo.

Za dela in naloge pod 1 in 2 velja trimesečno poskusno delo, za dela in naloge pod 3 in 4 dvomesečno, za delo pod 5 pa enomesečno poskusno delo.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev zbira kadrovska služba zadruga do 5. junija 1987.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 10 dni po poteku roka za prijavo.

Vzgojnovarstvena organizacija Mozirje

OBVESTILO

Vzgojnovarstvena organizacija Mozirje obvešča, da bo vpis otrok za sprejem v vrtec za mesec september že v mesecu maju in juniju.

Starše, ki rabijo v jeseni varstvo za svojega otroka, obveščamo, da naj pošljejo pismene prošnje za sprejem v vrtec na naslov VVO Mozirje, 63-330 Mozirje.

Prošnja naj vsebuje priimek in ime otroka, rojstne podatke otroka, datum od kdaj želijo varstvo in ime kraja, kjer bo otrok obiskoval vrtec.

Starše, ki bodo rabili varstvo v oddelku otrok do dveh let, vljudno prosimo, da si prihranijo 1—2 dni letnega dopusta, da bodo otroka navadili na spremembo okolja.

VVO Mozirje vrši celodnevno varstvo otrok od 5,30 ure do 14,30 ure. Poleg tega imajo starši, ki za svojega otroka ne rabijo varstva, temveč vzgojni program, možnost vpisa otroka vskrajšan vzgojni program, ki traja od 8 do 11,30 ure.

Vpis otrok za sprejem v vrtec za mesec september je do 15. 6. 1987.

Mercator Zgornjesavinjska KZ Mozirje

Delovna skupnost skupnih služb Mozirje Delavski svet

objavlja
prosta dela in naloge
za določen čas
za nadomeščanje delavk
na porodniških dopustih

1. KNJIGOVODJA ZA NADOMEŠČANJE in
2. MATERIALNI KNJIGOVODJA

Prijavijo se lahko kandidatke, ki izpolnjujejo splošne pogoje in so končale srednjo ekonomsko šolo in pridobile poklic ekonomskega tehnika in imajo vsaj dveletne delovne izkušnje v tej stroki.

Poskusno delo bo trajalo dva meseca.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev zbira kadrovska služba zadruga do 31. maja 1987.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 10 dni po poteku roka za prijavo.

gorenjeglin

Gorenje Glin, Lesna industrija, n. sol. o.
63331 Nazarje 21
Telefon: (063) 831 931
Telex: 33624 yu glin

VARIO 2000 pohištvo za različne potrebe

- VARIO 2000
- predsoba
 - dnevna soba
 - otroška soba
 - za večnamenske prostore
 - za mansardne prostore
 - za poslovne prostore
 - kot kosovno pohištvo
 - pohištvo mnogih kombinacij
 - pohištvo v treh izvedbah:

bele barve s sivimi robovi, bor in luženi hrast

VARIO 2000 pohištvo prihajajočega časa

Prospekte zahtevajte v trgovinah ali neposredno v službi marketinga Gorenje-Glin, telefon (063) 831-931, interna 384

Delavski svet
SOZD Merx
Trgovske delovne organizacije
»Savinja«

Mozirje,
po sklepu seje, z dne 29. 4. 1987

razpisuje
prosta dela in naloge

VODJE RAČUNOVODSTVA

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje: — da imajo strokovno izobrazbo VI. izobrazbene stopnje ekonomske smeri in 3 leta delovnih izkušenj na enakem ali podobnem delu — da imajo strokovno izobrazbo V. izobrazbene stopnje in 5 let delovnih izkušenj na enakem ali podobnem delu.

Delo bo sklenjeno za nedoločen čas, s polnim delovnim časom. Pisme prijave, z obvezno priloženimi dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev, pošljite na naslov: Trgovska delovna organizacija »Savinja« Mozirje, Mozirje 41. Prijave je vložiti v 15 dneh od dneva razpisa. O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 15 dni po preteku razpisnega roka.

Srednja kmetijsko živilska šola Celje

obvešča vse zainteresirane,
da podaljšuje vpis učencev
za šolsko leto 1987 — 88
v sledeče programe:

srednji program:
vrtinar 3 leta
vrtinarski tehnik 4 leta
kmetijec 3 leta
kmetijski tehnik 4 leta
skrajšani program: kmetovalec — kmetovalka — 2 leti

Mercator Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje TOZD Trgovina gostinstvo Mozirje

Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge

1. KUJARJA
za gostilno »Menino« v Gornjem gradu
2. KUJARJA — NATAKARJA
za gostilno v Šmihelu
3. NATAKARJA
za nadomeščanje v DE GOSTINSTVO

Prijavijo se lahko kandidati, ki izpolnjujejo splošne pogoje in so končali gostinsko šolo ustrezne stroke ali so priučeni gostinski delavci z uspešnimi delovnimi izkušnjami.

Poskusno delo bo trajalo dva meseca.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev zbira kadrovska služba zadruga do 31. 5. 1987.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 10 dni po poteku roka za objavo.

OBVESTILO

K sodelovanju vabimo tudi vse zainteresirane srednješolce in študente, ki bi v času šolskih počitnic želeli dodatni zaslužek, da se zglasijo v našem TOZD, kjer bi se pogovorili o možnosti zaposlitve v gostinski dejavnosti.

SŠ veterinarska postaja Mozirje

na podlagi sklepa zbora delavcev

objavlja javno licitacijo za prodajo:

1. osebni avto Z-850,
letnik 1984,
izklicna cena 600.000 din

Javna licitacija bo v soboto, 30. maja 1987 ob 9. uri. Ogled vozila je mogoč isti dan od 8. do 9. ure. Prodaja bo po načelu »ogledano, prodano, plačano« in poznejših reklamacij ne sprejemamo. Kupec plača ob prepisu prometni davek.

NOVO NOVO NOVO

TV SERVIS

- popravilo na domu in v obratovalnici
- menjava barvnih in črno belih ekranov
- naročila sprejemam v obratovalnici ali po telefonu št. 831-717 od 8.00 — 12.00 ure
- del. čas 8.00 — 12.00 obratovalnica 12.00 — 16.00 popravila na domu

SE PRIPOROČA TV SERVIS
PINTER VLADO
Sp. Račica ob Savinji 31

Zaposlim dve delavki

Elektromehanika
Remenih Miran
Šentjanž 61
Rečica ob Savinji
Tel. 831-454

Obvestilo

Občane obveščam, da od 1/5-1987 dalje ne bo več pravne pomoči za občane in delavce, ki jo je v ponedeljkih od 15. do 17. ure in v sredo od 16. do 17. ure nudil občinski sodnik za prekrške Anton IRMANČNIK. Pravna pomoč do nadaljnjega odpade zaradi preobremenjenosti sodnika za prekrške.

Anton IRMAČNIK

Trgovska in proizvodna

DO »ERA« Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja
TOZD VINO Šmartno ob Paki

OBJAVLJA
prosta dela in naloge za nedoločen čas

TRANSPORTNA DELA za PE Skladišče Šmartno ob Paki

Poskusni rok je 30 dni. Kandidati morajo poleg splošnih — z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje: — da imajo končano osnovno šolo — 1 leto delovnih izkušenj — smisel za delo z ljudmi.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v roku 8 dni od dneva objave na naslov: Trgovska in proizvodna DO »ERA« TITOVO VELENJE — KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA TOZD VINO ŠMARTNO OB PAKI. Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili.

titovo velenje

Prizadevanja za varnost v prometu

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Mozirje je v lanskem letu precej popestril svojo dejavnost, vendar člani sveta upajo, da bo delo sveta v prihodnje še boljše, predvsem z boljšo povezavo z delovnimi organizacijami in krajevnimi skupnostmi. Uspešnost je seveda v veliki meri odvisna od finančnih sredstev, pa tudi od sodelovanja s postajo milice, združenjem šoferjev in avtomehaničarjev, z osnovnimi šolami in vzgojno-varstvenimi organizacijami. To sodelovanje je bilo v lanskem letu zelo dobro in upajo, da bo tako tudi v prihodnje.

Prometna varnost v mozirski občini je bila v preteklem letu dokaj dobra. Ob rasti gostote prometa in ob prepočasem posodabljanju prometnih površin število nesreč celo upada, kar seveda ni in ne sme biti razlog za pretirano zadovoljstvo. Nasprotno, v preventivno in vzgojno dejavnost bo treba vključiti tudi ostale dejavnike, ki lahko vplivajo na stanje in urejenost prometnih površin, posebej tistih, ki so namenjene pešcem in kolesarjem, velik problem pa so avtobusne postaje v strnjanih naseljih, zlasti v Mozirju.

V Gornji Savinjski dolini je 79 kilometrov regionalnih cest in 103 kilometri lokalnih, od katerih jih je 37 kilometrov še vedno makadamskih. Za boljšo varnost bi morali takoj urediti 10 kilometrov regionalnih in lokalnih cest ter posodobiti vse makadamske. Daleč največji problem je cesta od Ljubnega do Luč, pa tudi nekaj mostov bi morali nujno obnoviti. Prometna signalizacija je zadovoljivo urejena, pomembna naloga v prihodnjih letih pa bo urejanje prehodov za pešce. Zanimiv je podatek, da je

poprečna starost vozil 7 let. Ker najbrž ni moč pričakovati, da se bodo vozniki množično odločali za nakup novih in varnejših vozil, bo treba toliko več preventivnega dela in prilagajanja razmeram na cesti in v prometu nasploh.

Akcije sveta so seveda namenjene vsem udeležencem v prometu, saj je neizpodbitno dejstvo, da je prometna kultura zelo slaba, ob tem pa na prometno (ne)varnost vplivajo še slabo načrtovanje in vzdrževanje cest, nepopolna signalizacija, slabo vzdrževanje vozil in podobno. Le če bi se vsi zavedali teh dejstev, bi lahko dosegli željene cilje.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Mozirje je letos kupil opremo za spretnostne poligone za osnovne šole, uspešno so izvedli akcijo »Naši najmlajši v prometu«, »Kaj veš o prometu«, »Varne poti v šolo«, »Prvi šolski dan«, »Brezhibno vozilo je varno vozilo«, »Varno kolo v prometu« in podobno. Veliko pozornosti so namenili osnovnim šolam in vrtcem z najrazličnejšimi oblikami svoje dejavnosti, pripravili so anonimno testiranje znanja iz cestno-prometnih predpisov, na katerem pa je bila udeležba ponovno slaba.

Med letom je svet prejel tudi precej vprašanj in prošenj občanov, krajevnih skupnosti in drugih organizacij in člani sveta upajo, da so s stališči in sklepi koristno svetovali vsem, ki so jim pisali. Ob tem je pomembno, da je svetu lani končno uspelo oživiti delo komisije za informiranje in propagando, ki s svojim delovanjem lahko bistveno prispeva k večji osveščenosti in s tem k boljši prometni varnosti.

J. P.

Zlom prometnega reda

V Mozirju je pešec v sestransko ogrožen, posebno pa so nekatere ožine, ki stalno grozijo. Prav malo se je doslej storilo, da bi bilo drugače. Človeku se zdi pogled na stojče avtobus na pločniku in delno na zelenici prava sramota za kulturne ljudi in to takšne, ki bi radi pritegnili v dolino množice tujcev... Res je, da so parkirišča pretresna, vendar pa, zaradi tega še ne kaže počenjati najbrutalnejše samovolje. Ko pridem mimo kulturnega doma, ki je bil s toliko žrtev obnovljen, me kar zaboli, ko vidim avtomobile, ki dobesedno silijo v sam vhod doma, pa čeprav je jasno zarisano, da se tam ne parkira. Kdo še sploh prometne znake spoštuje? Takšno prometno nasilje se bo gotovo končalo zelo žalostno in spet bo moral zaradi našega nereda in nekulturnega obnašanja v prometu nekdo umreti. Morda se bomo potem le za kratek čas zavedli naše malomarnosti in neučinkovitosti. Tu namreč še tako lepe obljube nič ne pomagajo! Dokler bodo razni »dirkači« skozi trg vozili v slogu formule 1, pač ne bo drugače. Dokler bo lahko vsak jekleni konjiček našel svoje mesto na pločnikih in tako še zmanjšal možnosti pešcu da pride živ iz te zagate, vse dokler bo nered, bo nevarnost vsakršna in povsod.

Verjetno imajo prav tisti, ki trdijo, da smo glede ureditve trga in potrebnih prometnih zadev zamudili čas. Res je, sedaj so glavna težava sredstva. Vsekakor sega zagata v Mozirju že dolga leta nazaj in je zaradi tega skoraj nedojemljiva. Vsakdo se sprašuje, zakaj se že ni kaj storilo za avtobusno postajo, za ustrezna parkirišča, za prometni red, ki bi odgovarjal naselju in ljudem v njem? Seveda pa sedanja praksa prav jasno potrjuje žal že kar pravilo, da sama prometna znamenja v sedanjem »drznem« času nič ne pomenijo, če ni za njimi tudi nadzor. Prav ta pa seveda ni mogoče nenehno, vendar pa bi kazalo takrat ko je, krepko ukrepati in ukrepe objaviti v Savinjskih novicah. Naj se preberejo tisti, ki na cesti kažejo premoč z neupoštevanjem najosnovnejših pravil igre. In ko je beseda o našem glasilu le toliko, da si to res prizadeva opozarjati na ozka grla v prometu, pa kot kaže je to le glas vpijočega v puščavi. Morda bi kazalo kar prositi predsednika krajevne skupnosti Mozirje kaj misli ukreniti svet za boljši promet v kraju? Morda bi tudi kdo z občine povedal, kakšna so predvidevanja za odpravo prometnega zloma v Mozirju in kdaj bi lahko pričakovali to veliko dejanje.

A. V.

Na Gneču so tudi letos predajali kurirsko torbico pionirji sosednjih občin. Ob tej priliki je v imenu ZZBNOV spregovoril Viktor Lukše, mladi pa so pripravili lep kulturni spored. Prireditev so se udeležili številni borci občin Mozirje in Velenje

Poravnali obveznosti

V zadnji številki Savinjskih novic smo objavili, kdo je oziroma kdo ni poravnal obveznosti do celjske bolnice za leto 1986. Med drugim smo zapisali, da delovni kolektiv Iskra FERITI Ljubno, obveznosti za leto 1986 ni izpolnil. Iskra FERITI Ljubno je svoje obveznosti do celjske bolnice za lansko leto stoprocentno izpolnila. Sredstva so bila prikazana pri občini Šmarje. Napaka v

evidenci v celjski bolnici bo odpravljena, s tem pa tudi napačna objava v Savinjskih novicah.

Delavci Iskre FERITI, hvala za sredstva v letu 1986 in za delovni dan, ki ste ga prvi opravili za letošnje leto!

PREDSEDNIK
SKUPŠČINE OBČINE MOZIRJE
ANTON BORŠNAK

»Maratonci« igrali devetič

Prava, organizirana in vsakoletna prireditev ob prvomajskih praznikih je bil v mozirski občini letos pravzaprav nogometni maraton, ki so ga člani domačega športnega društva Vrbovec letos priredili že devetič. Kot vedno so pričeli igrati zvečer pred praznikom ob 19. uri in igro sklenili 24 ur kasneje. Ob začetku so jim zvečer z velikim kresom priskočili na pomoč taborniki, sicer pa je vso noč in ves dan ob igrišču veliko krajanov in gledalcev od vsepovsod. Navijali so in bili obenem veseli, da so lahko predpraznični večer in praznični dan preživeli ob zanimivem športnem dogodku in poklepetali v družbi znancev. Nogometšem in gledalcem je letos za spremembo postreglo še vreme

in vzdušje je bilo zato še toliko boljše.

Nastopata ekipi mlajših in starejših od 27 let in tudi športni vidik tega maratona ni prav na stranskem tiru. Starejši so do letos vodili s 5:3 v zmagah, letos pa so bili uspešnejši znova mlajši in z zmago 93:76 zmanjšali vodstvo na 5:4. Prihodnje leto bo na vrsti jubilejni, 10. maraton, priložnost torej za izenačenje, ali potrditev premoci starejših. Sicer pa se na deseti maraton že pripravljajo, saj je to tudi 10-letnica športnega društva Vrbovec. Do takrat bo nared tudi objekt ob igriščih, ki so ga nazarski športniki zgradili za potrebe društvene dejavnosti.

J. P.

Maratonci v Nazarjah si takole prijateljsko podajajo roke na začetku tekme.

Številna strelska tekmovanja

Med strelskimi tekmovanji v mesecu aprilu je bilo najpomembnejše občinsko posamezno tekmovanje za kategorizacijo strelcev MK puško ter množično tekmovanje v počastitev DNEVA OF z istim orožjem. Oba tekmovanja sta bila izvedena na strelišču v Mozirju.

Prvega tekmovanja se je udeležilo 17 najboljših strelcev iz OSO. Zmagal je PETRIN PAVEL — OSO Mozirje, pred ŠIMENC Ivanom — OSO Rečica/S. in KOLAR Slavkom — Sekcija Bočna.

Množičnega tekmovanja v počastitev DNEVA OF, ki je

bilo v nedeljo, 26. 4. se je udeležilo kar 21 ekip iz OSO, DPO in društev. Ekipno je prvo mesto osvojila OSO Mozirje, druga je bila Sekcija Bočna, tretja pa OSO Solčava.

Med 62 posamezniki pa je bil ponovno najboljši PETRIN Pavel — OSO Mozirje, drugi je bil PRODNIK Marjan — OSO Solčava in tretji GROBELNIK Franc — OSO Mozirje.

Zaradi velikega števila nastopajočih je tekmovanje trajalo celo dopoldne, praznično in prijateljsko vzdušje pa je poleg tekmovalnega še oplepšalo prijetno pomladansko vreme.

B. KRIZNIK

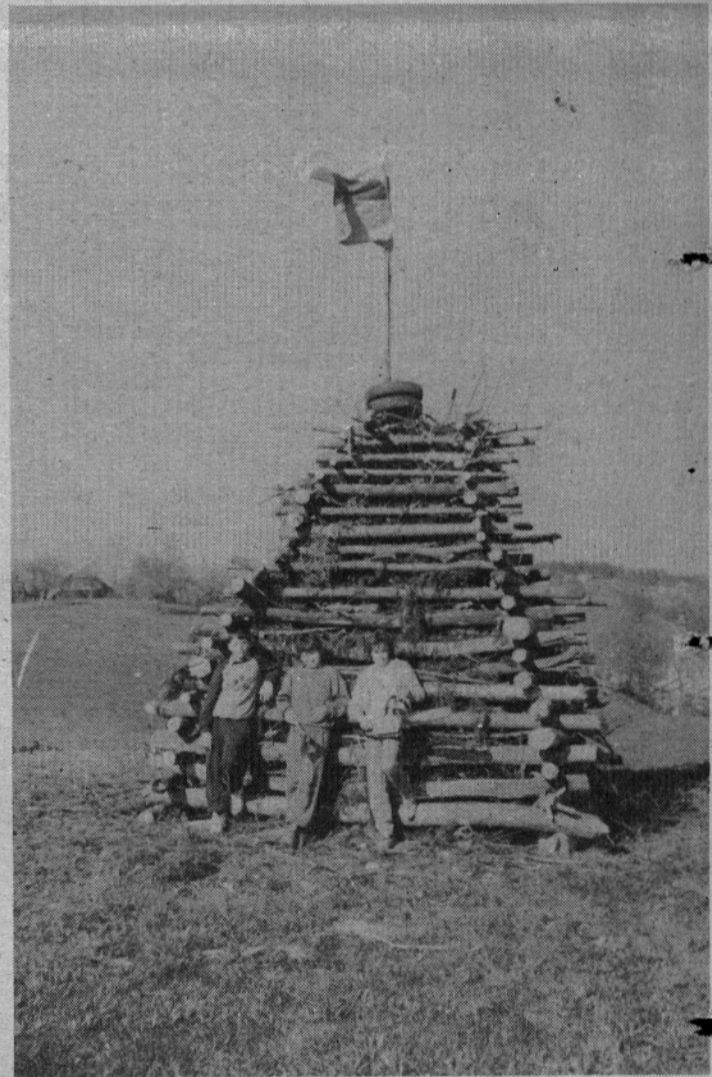
Ljubiteljem ptic

Društva za varstvo in vzgojo ptic imajo v današnjem času pomembne naloge: združujejo rejce ptic, jim strokovno pomagajo, prireajo razne razstave in tekmovanja, prebujajo v ljudeh — predvsem mladini — čuteč odnos do narave, predvsem živali, skrbijo za ptice v naravi v zimskem času, skrbijo za gradnje in namestitve valilnic in krmilnic itd. Naše društvo za varstvo in vzgojo ptic »Kalin« Mozirje obstoja že vrsto let in je doslej na teh področjih že mnogo storilo. Žal pa je število aktivnih in požrtvovalnih članov v zadnjih letih precej upadlo, s smrtjo Ljubomirja Beneteka pa je društvo izgubilo tudi najbolj zavzetega rejca ptic ter zelo požrtvovalnega člana društva. Predvsem njegove ptice so navduševale vsako leto stare in mlade

obiskovalce Savinjskega gaja. Zelo škoda bi bilo, če bi v bodoče kletke ostajale prazne!

Vabimo vse rejce pa tudi druge ljubitelje ptic, da se včlanijo v naše društvo. Predvsem vabimo mladino, saj se bo lahko s tem mnogo zanimivega in koristnega naučila. Trenutno rešujejo društvo pred mrtvilom nekateri zvesti člani iz T. Velenja ter dva člana iz Mozirja. Zato je nujno za nadaljnje uspešno delo društva, da se vključijo novi, delavoljni člani iz naše doline, saj je to društvo namenjeno predvsem prebivalcem naše občine. Torej mladi pa tudi starejši ljubitelji ptic, VKLJUČITE SE V NAŠE VRSTE!

Društvo za varstvo in vzgojo ptic
KALIN MOZIRJE

Mladina je pripravila na številnih vrhovih po dolini kres. Takole je bilo v Mozirju

Kinološko društvo Mozirje

Kinološko društvo Mozirje je v soboto in nedeljo na snežnem plazu pod mogočno steno Planjave v Logarski dolini pripravilo dvodnevni začetni tečaj za lavinske pse. Za to obliko usposabljanja so izbrali 14 psov z najbolj izraženo prirojeno sposobnostjo iskanja.

Z dobrim delom so se pokazali vsi psi, prav tako zavzeto so delali njihovi vodniki in

začetno obdobje usposabljanja je uspelo. Prvi dan so se seznanili z osnovami, drugega dne pa so se lotili tudi praktičnih preizkušenj z iskanjem predmetov in predvsem ponesrečenec, zasutih pod snegom. V strmini je bilo sicer precej naporno, ob opazovanju vaj tudi zelo zanimivo, v lepem sončnem vremenu in v čudovitem okolju pa tudi prav prijetno.

J. P.

Za pravice prednikov

Nekajkrat smo opozorili s našimi prispevki na težave, s katerimi so se spopadali pred kakimi sto in več leti naši kmetje, ko so iskali pravico paše po planinah. Opisali smo boj šmihelskih kmetov za planine s takratnimi žovneškimi gospodi. Znani so tudi spopadi lučkih, solčavskih in ljubenskih kmetov za pašo z gornjegralsko upravo škofovskega veleposestva. Tokrat pa bomo opisali primer odločnega nastopa kmeta Jožeta Laznika iz Nove Štife.

Spor zaradi uporabe pašnikov se je ponavljal dolga desetletja. Gotovo pa se je zelo zaostрил koncem prejšnjega stoletja, ko so se v kmetijstvo uvajale razne nove oblike obdelovanja. Skratka, kmet je imel za setvene razmere, kakršne so takrat veljale, pre malo zemlje za pridelavo krme. Ob tem pa mu je živina predstavljala zaradi hribovskega zemljišča poglaviti vir dohodka. Spričo takšnega stanja je razumljivo prizadevanje živinorejcev za »stare pravice« paše po planinah. Da bi bili v boju z gosposko bolj učinkoviti, so se kmetje združevali v pašne zadruge. Ena takšnih je bila tudi v Novi Štifi.

Pretežni del kmetov je bil po koncu slovenskega slogaštva opredeljen za Slovensko ljudsko stranko, ki je imela za kmečko prebivalstvo posebno organizacijo Slovensko kmečko zvezo. Za območje Zadrečke doline je bil po prvi svetovni vojni sedež te stranke v Žlborju. Pred volitvami so vedno pripravljali volilne zbornice in tako je bil sklican tudi v Novi Štifi.

Moralo je biti okoli leta 1924, ko je na zboru govoril tudi kmet Jože Laznik. Očitno je bil na zboru prisoten narodni poslanec, ker je Laznik v nagovoru omenil tako poslanca, kot poslušalce.

Da bo stvar bolj jasna, je treba povedati, da so oblasti po razpadu stare Avstrije obljubljale kmetom temeljito agrarno reformo. V ta namen je bila v državi SHS usnotavljena pri velikem županu mariborskem posebna služba za reformo, ki naj bi poskrbela za razdelitev veleposestniške zemlje po načelu, da naj ima zemljo tisti, ki jo obdejuje.

Vendar pa kljub administrativnim ukrepom vse do druge

vojne naši kmetje niso dobili pašnikov v zadržno last, kot so to obljubljali oblastniki. Zadruga so sicer delovale v tem smislu naprej, vendar pa niso dosegle kaj več, kot kratkoročne najemne pogodbe z lastniki velikih pašnikov, to pa so bili dejansko veleposestniki. V našem primeru je bilo večina pašnikov v sestavi veleposestva Marijengrad (Škofovsko veleposestvo).

Naj torej v glavnih orisih pojasnimo govor Jožeta Laznika na volilnem shodu v Novi Štifi.

Najbolj zaskrbljuje kmete živinoreja, ki je glavna panoga kmetijstva v tem delu. S tem ozko povezan pa je pravica paše in sploh koriščenja pašnikov. Kmetje imajo premalo površin, da bi poskrbeli za pridelavo hrane, pa tudi mesa za trg. Tako so nujno navezani na pašnike, ki pa so last škofjiskega veleposestva. Te pašnike so stoletja koristili njihovi predniki (kmetje), ki so znali ceniti planšarstvo kot življenjsko pomembno. Oskrbniki posestva, posebno še tisti, ki so nemškega porekla so nenehno branili pašo in nagajali kar so le mogli, niso pa uspeli paše povsem preprečiti. Vendar pa so se skozi desetletja najlepše pašne površine pogozdile in tako odtegnile pašništvo. Tako so oskrbniki dosegli svoj namen, namreč, da bo čimveč gozdov na račun pašnikov. To je bilo v interesu veleposestva. Tudi trebljenje pašnikov so prepovedovali in narava je storila svoje. Včasih so si privoščili še to, da so dovoljevali kmetom čiščenje, pa le zato, da bi potem gozd bolj uspeval... To je pripeljalo do tega, da sedajštemo le tretjino nekdanjih pašniških površin v našem koncu, ali tretjino tistih, ki so jih koristili naši predniki. Dokaz: po katasterskih podatkih je v naši občini 535 ha pašnikov, podatki okrajnega agrarnega urada pa navajajo nove površine in skupni izmeri le še 147 ha! Če bo šlo tako naprej, bomo brez pašnikov in se bomo z žalostjo in spomini ozirali v planine. Tako bo naša živinoreja uničena, tudi pašna zadruga, ki smo jo ustanovili leta 1908 nič ne uspe. In žal je stolni kapitel škofije v Ljubljani vsa naša prizadevanja za pašnike ostro odklonil in

spet smo nemočni. Vse prošnje na našega poslanca Verstovška so bile zaman. Tako kmetje čedalje manj zaupajo stranki, ki ima katoliški program, njeni poslanci pa se škofa bojijo, zato se nič ne ukrene. Seveda bo vse to imelo hude posledice tudi za stranko. Z našimi prošnjami za prepotrebne pašnike pač nikomer ne škodimo, pa tudi nikogar ne žalimo. Bridko pa občutimo krivico, ko se nam hočejo vzeti naše stare pravice in možnosti obstoja živinoreje.

»Če bi se kmetom delala krivica s strani kakih židovskih baronov bi se človek ne čutil, a od strani knezoškofijske uprave bi pa človek vsekakor pričakoval več naklonjenosti. Če se po našem časopisju toliko piše, da je cerkvena oblast najbolj demokratična oblast in ima samo ona srce za ljudstvo, pa mi tukaj na svoji koži občutimo prav nasprotno. Nasprotniki se pa rogajo in pravijo: ali sedaj verjamete da cerkvena oblast zna zatirati kmete kjer ima moč in kjer jih lahko.«

Da smo lahko povzeli smisel govora Jožeta Laznika gre zahvala izvirniku, ki ga hranimo v Arhivu kulturne skupnosti v

Mozirju. Zadnji odstavek smo dobesedno povzeli po izvirniku. Ker je misel tega za tiste čase kar revoucionarna in dokazuje odločnost naših kmetov v boju za svoje pravice.

A. V.

Matična kronika za mesec April 1987

POROKE: I. ČERIN Andrej, star 25 let iz Ljubljane in SUHADOLNIK Monika, stara 22 let iz Logarske doline 25, 2. LENART Emil, star 33 let iz Nazarij in RIHTER Mateja, stara 19 let iz Šmiklavža

SMRTI: J. MAROVT Martin, star 61 let iz Ljubnega ob Savinji št. 79, 2. JURIC Leopold star 83 let iz Mozirja št. 22, 3. FORSTNER Anton, star 42 let iz Dobrovlja pri Mozirju št. 18, 4. PLAZNIK Jakob, star 83 let iz Podvolovljeka št. 24, 5. MOLICNIK Antonija, stara 80 let iz Krnice št. 6, 6. PODPEČNIK Franc, star 75 let iz Šmiklavža št. 22, 7. BASTELJ Marija, stara 83 let iz Bočne št. 156, 8. REPENŠEK Franc, star 66 let iz Gornjega grada št. 83, 9. SUHOVERŠNIK Jožef, star 78 let iz Šmiklavža št. 28, 10. NERAT Jakob, star 75 let iz Grušovlja št. 12, 11. SEDOVŠEK Pavla, stara 61 let iz Prihove št. 39, 12. KOLAR Marija, stara 58 let iz Varpolja št. 26, 13. TLAKER Apolonija, stara 86 let iz Polan št. 6

Ali lahko kdo kaj več pove o tem, kdo je na sliki in kje bi lahko bila posneta. Znano je le, da je slika delo Antona Jamnika.

Veterinarsko dežurstvo

18. 5. do 24. 5. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
25. 5. do 31. 5. Šturm Bojana, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-017
1. 6. do 7. 6. Lešnik Marjan, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-219
8. 6. do 14. 6. Zagožen Drago, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-179
15. 6. do 21. 6. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112

Dežurna služba Elektro Celje nadzorništvo Nazarje za mesec junij 87

Od 1. 6. — 7. 6. Nadvežnik Srečo, Nizka, tel. 831-706
Od 8. 6. — 14. 6. Tratnik Franc, Pusto polje, tel. 831-263
Od 15. 6. — 21. 6. Jeraj Franc, Prihova, tel. 831-910
Od 22. 6. — 28. 6. Lever Peter, Paška vas, tel. 884-150-
Od 29. 6. — 5. 7. Marolt Marko, Mozirje, tel. 831-877
V slučaju kakšne spremembe pokličite Elektro Celje, tel. 25841 kjer dobite vse potrebne informacije

Kino Mozirje v juniju

2. OSVAJALCI DŽUNGLE, italijanski film, pustolovski, 93'
4. ZANKA ZA EDDIEJA MACONA, ameriški film, akcijski, 95'
6., 7. OGENJ Z OGNJEM, ameriški film, ljubzensko avanturistični, 104'
9. ČAS BREZ PRAVLJIC, domači film, drama, 95'
11. ZASLEDOVALCI, ameriški film, pustolovski, 90'
13., 14. TAM KJER REKA POTEMNI, ameriški film, akcijska drama, 100'
16. EROTSKI TIP, italijanski film, komedija, 98'
18. RUSH, italijanski film, akcijski 95'
20., 21. ŽENSKA SOKOL, ameriški film, zgodovinski spektakel, 121'
23. OSVAJALEC, ameriški film, pustolovski
25. PETER 13 — V. DEL, ameriški film, grozljivka, 91'
27., 28. FLATCH — MASKIRANI DETEKTIV, ameriški film, kriminalka — komedija, 98'
30. ZA SREČO JE POTREBNO TROJE, domači film, drama

Kino Nazarje v juniju

3 VROČA DEKLETA, zapadno nemški film
6-7 BMX BANDITI, angleško-avstralski film
10 ZAFKANTJE, ameriški film
13-14 SMARAGNI LED, ameriški film
17 RESNIČNE PRIPOVEDI VIII. DEL, zahodno nemški film
21-22 NJUJORSKI TRBOSEK, italijanski film
24 PREVARA V SAN FRANCISKU, ameriški film
27-28 OČI HUDOBIJE, italijanski film

Kino Gornji grad v juniju

6.-7. VI. 87 KO ZAZVONI TELEFON
13.-14. VI. 87 LOKALNI JUNAK
20.-21. VI. 87 SREČEN BOŽIČ
GOSPOD LAWRENCE
27.-28. VI. 87 KAKO SE REŠITI SVOJEGA ŠEFA

Novitete v občinski matični knjižnici Mozirje

I. LEPOSLOVJE: Burk, M.: Zlati vrtljak, Ludlum, R.: Matareški krog, Le Carre, J.: Mala bobnarka, Zbirka Dotik: Apollinaire: Enajstisot batin, Nin: Ptičke, Limonov: Jaz, Edička, Miller: Opus pistoriu, Zbirka Ljudje in vojna: Bates: V smer Francije je veter vel, Butcher: Tri leta z Eisenhowerjem, Hersey: Zaljubljen v vojno, Steel, D.: Sklenjen krog, Steel, D.: Le enkrat v življenju, MacLeane: San Andreas, Erdrich: Zdravilo za ljubezen, Škrinjari: Beg, Novak: Drugo življenje, Kundera: Knjiga smeha in pozabe, Svajncer, J.: Past za podgane, Buck, P. S.: Ponošno srce, Krantz, J.: Manhattan bo moj, Gordimer, N.: Burgerjeva hči, Ballard, J. G.: Imperij sonca, Vrhovec, B.: V pakistanskih zaporih, Godina, F.: Jezdec brez konca, Zbirka Zakladnica uspešnic Prešernove družbe: Knittel: Abd-el-kader, Hemingway: Imeti ali ne, Wallace: Bledoličnik, Becker: Dovolite, ime mi je Cox, Balzac: Vojvodinja de Langeais, Gordon: Zdravnik se zaljubi, Duras, M.: Ljubimec, Polanski, R.: Roman o Polanskem, Svetek: Pri svojih in svojem, Süskind: Parfum, Garcia, M. G.: Ljubezen v času kolere, Vargas Llosa, M.: Pogovor v katedrali, Remec: Nečista hči, Stalder: Voda na soncu, Naylor: Ljubljani blazež, Maupassant: Dvorljive zgodbe, Ribnikar: Življenje in zgodba, Fajdiga: Pogrezneni otok, Petan: Preteklost, Assimov: Roboti jutranje zarje, Grey, Z.: Kraljica pašnikov, Taylor, D.: Mahovka (nadaljevanje romana Črni labod), Jong, E.: Padala in poljubi

III. MLADINSKA LITERATURA: Oven, J.: Medo, ali se muhe bojiš?, Od igre k tehniki, Veselo gledališče za kratek čas, Pretnar: Šolski kemijski

Naša godba na pihala ne manjka na nobeni proslavi. Takole smo jo posneli pred proslavo OF in 1. maja v Mozirju

Podpora ceni mleka

Nekoliko lažje bo že v pridelavi mleka z dodatnim deležem iz republiškega sklada za intervencije v kmetijstvu. Tako so sporočili, da bodo z veljavnostjo za nazaj od 1. 1. 1987 plačali prispevek k ceni mleka za nižinske kmetije po 5 din na liter, za višinske pa po 13 din

To je razveseljava novica, ki jo bodo kmetje zelo veselili. Seveda se s tem ni uredila dokončno cena mleku. Dodatna premija velja torej od 1. 1. 1987 najdalj do 30. junija 1987, tako navajajo v sporočilu o dodatni premiji.

Ebhardtovo Popotovanje v Logarsko dolino (1. del)

Pisec pesnitve Roža Logarske doline Ferdinand Ebhardt je leta 1895 popotoval iz Železne Kaple v Logarsko dolino in potem po Zgornji Savinjski dolini navzdol. Naslednje leto je s te poti izšel v graški reviji Grazer Schreibkalender potopis, ki je — po sporočilu dobrega poznavalca Solčave in njene okolice Valenta Vidra — »prvi in menda tudi edini opis poti s koroške strani«, v nadaljevanjih bo na tem mestu objavljen prevod Ebhardtovega članka iz nemščine.

Moje poletno bivanje v Železni Kapli na Koroškem mi je ponudilo ugodno priložnost, da zdaj tudi osebnostno spoznam Solčavo in Savinjske Alpe, predvsem pa idilično Logarsko dolino, to najlepšo točko spodnještajerskega planinskega sveta, predele, o katerih sem že marsikaj bral in po katerih sem bil na zemljevidih in načrtih dobro orientiran.

Ko bi me moja domišljija le lahko prestavila v to krasno planinsko pokrajino z njenim divjim in vendarle mirnim naravnim rastjem in njeno veličastno vzvišenostjo!

Ko bi le že večkrat lahko v duhu prehodil zdaj ljubko zdaj divje romantično Savinjsko

dolino in pristrčno vasico Solčava v njenem veličastnem planinskem okvirju, stopil v kočice in kmetije Logarske doline in se pomudil v krogu njenih preprostih prebivalcev, ki živijo daleč od velikega sveta sredi čudovite narave kot v čarobni pravljici deželi!

Namen, da popotujem tjakaj, sem imel že prej, in takoj ko sem prišel v Železno Kaplo, sem začel iskati tovariša, s katerim bi šel na izlet. Sam prehod čez visok in strm hrbet, ki ločuje področje Bele od zgornje Savinjske doline, in popotovanje v samotno Logarsko dolino pa sta se mi zdela prav malo vabljiva.

Nekaj časa sem zaman iskal, potem pa me je nekega dne na sprehodu po lepi Obirski dolini srečal gospod, ki je nosil klobuk, okrašen s planinskimi rožami, in katerega obleka je razodevala turista.

»Stoj!« sem pomislil, »to je moj mož!« Na slepo srečo sem rekel: »Gotovo prihajate z Obirja?« Pritrdil je in beseda je dala besedo. Razkril se je kot uradnik okrajnega sodišča, ljubezniv človek in velik prijatelj narave; povedal mi je, da že dolgo namerava obiskati Lo-

garsko dolino. Skratka, našel sem tovariša in dogovorila sva se, da bova skupaj odšla tja, brž ko bo aneroid napovedal ugodno vreme.

Nekega večera so bila vsa znamenja ugodna, najini culi sta bili zavezani in iskal sem le še nosača, ki bi mi nesel turistično tornistro na stromo solčavsko višavje. Moja uslužna gostilničarka mi je obljubila, da mi ga bo priskrbela. Proti večeru se je prikazal človeček malo dvomljivo videza, ki se mu je dobro videlo, da ima najbrž za seboj pustolovsko življenje.

Njegov jezik se je zdel bolj vzdržljiv kot njegove noge in njegov debeli, zabuhli nos se je rdečkasto-modrikasto lesketal, kar je dokazovalo, da se ta sin gora pogosto in rad veseli darov Bakha in Gambrina. Njegove skuštrane temne lase, ki jih je redkokdaj videl glavnik, je pokrival oguljen klobuk, ki je bil nekoč najbrž črn. Njegov defektni temno rjavi suknjič je očitno imel — prav tako kot enake hlače — za seboj dolgoletno službovanje in njegove mahedrave noge so se ponašale s čevlji, ki so bili obdani z zaplatami — prave linijske ladje. Cela pojava tega

Uvod in prevod Peter Weiss